

Treaty Series No. 38 (1958)

Consular Convention

between Her Majesty in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and His Majesty the King of the Hellenes

[with Agreed Minutes, Protocols of Signature and Exchanges of Notes]

Athens, April 17, 1953

[Ratifications were exchanged on January 15, 1954]

Presented to Parliament by the Secretary of State for Foreign Affairs by Command of Her Majesty September 1958

LONDON
HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE ,
THREE SHILLINGS NET

CONSULAR CONVENTION BETWEEN THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND AND THE KINGDOM OF GREECE

Athens, April 17, 1953

PREAMBLE .

Her Majesty The Queen of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas and His Majesty The King of The Hellenes;

Being desirous of regulating the position of consular officers of one party

in the territories of the other;

Have decided to conclude a Consular Convention and for this purpose

have appointed as their Plenipotentiaries:

Her Majesty The Queen of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas (hereinafter referred to as "Her Britannic Majesty"):

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

His Excellency Sir Charles Brinsley Pemberton Peake, K.C.M.G., M.C., Her Britannic Majesty's Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary at Athens;

His Majesty The King of The Hellenes:

For the Kingdom of Greece:

His Excellency Monsieur Stephanos Stephanopoulos, Minister of Foreign Affairs;

Who, having communicated to each other their respective full powers, which were found in good and due form, have agreed as follows:

Part I .-- Application and Definitions

ARTICLE 1;

This Convention applies-

(1) on the part of Her Britannic Majesty, to the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and to all territories for whose international relations Her Government in the United Kingdom are responsible;

(2) on the part of His Majesty The King of The Hellenes, to the Kingdom

of Greece.

ARTICLE 2

For the purpose of this Convention-

 the term "sending state" means, according to the context, the High Contracting Party by whom the consular officer is appointed, or all the territories of that party to which the Convention applies;
 the term "receiving state" means, according to the context, the High

(2) the term "receiving state" means, according to the context, the High Contracting Party within whose territories the consular officer exercises the functions required by his office, or all the territories of that party to which the Convention applies:

- (3) the term "territory" means any part of the territories of the receiving state in which the whole or part of a consular officer's district is situated and which has been notified as constituting a territorial unit for the purpose of all or some of the Articles of the Convention, in conformity with the provisions of Article 36 of the Convention;
- (4) the term "nationals" means-
 - (a) in relation to Her Britannic Majesty, all citizens of the United Kingdom and Colonies, all citizens of Southern Rhodesia and all British protected persons including, where the context permits, all juridical entities duly created under the law of any territory to which the Convention applies;

(b) in relation to His Majesty The King of The Hellenes, all Greek subjects including, where the context permits, all juridical entities

duly created under the law of the Kingdom of Greece;

(5) the term "vessel" of a High Contracting Party means, for the purpose of Part VII of the Convention, any ship or craft registered at a port in any of the territories of that High Contracting Party to which the Convention applies, and, for the purpose of the other parts of the Convention, the word "vessel" means any ship or craft (not being a ship of war) whether so registered or not;

(6) the term "consular officer" means any person who is granted an exequatur or other authorisation (including a provisional authorisation) to act in such capacity by the appropriate authorities of the territory; a consular officer may be a career officer (consul missus) or an honorary

officer (consul electus);

- (7) the term "consular employee" means any person, not being a consular officer, employed at a consulate for the performance of consular duties, provided that his name has been duly communicated in accordance with the provisions of Article 6 of the Convention to the appropriate authorities of the territory; the term does not, however, include any driver or any person employed solely on domestic duties at or in the upkeep of the consular premises;
- (8) the term "consular office" means any building or part of a building which is occupied exclusively for the purposes of the official business of a consular officer:
- (9) the term "grave offence" means, for the purpose of Articles 14 and 28 (2) of the Convention—
 - (a) in the case of any of the territories referred to in paragraph (1) of Article 1 of the Convention, an offence for which a sentence of imprisonment for five years or over may be awarded;

(b) in the case of the Kingdom of Greece, an offence which constitutes a "crime" (κακούργημα) under the law of the Kingdom of Greece.

Part II.—Appointments and Districts

ARTICLE 3

(1) The sending state may establish and maintain consulates in the territories of the receiving state at any place where any third state possesses a consulate and at any other place where the receiving state agrees to the establishment of a consulate. It shall be within the discretion of the sending state to determine whether the consulate shall be a consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency.

(2) The sending state shall keep the receiving state informed of the district of each of its consulates and, subject to paragraph (3) of this article, may

prescribe the limits of these districts at its discretion.

- (3) The receiving state shall have the right to object to the inclusion within a consular district—
 - (a) of any area which is not within a consular district, and is not open to the Trade Commissioners or commercial representatives, of a third state:
 - (b) of any territory of a third state.
- (4) A consular officer may, upon notification to the receiving state, perform consular functions outside his consular district, unless the receiving state objects.

ARTICLE 4

(1) The sending state may assign to any of its consulates consular officers of such number and rank as it may deem necessary. The sending state shall notify the receiving state in writing of the appointment of a consular officer to a consulate. In the case of honorary consular officers who are nationals of the receiving state the latter may require that its consent to the appointment of such officers to a consulate should be obtained in advance through the diplomatic channel.

(2) The exequatur or other authorisation shall be granted as soon as possible and free of charge by the receiving state on presentation of the consular officer's commission or other notification of assignment. When necessary, a provisional authorisation shall be accorded, pending the grant

of the exequatur or other authorisation.

(3) The exequatur or other authorisation shall not be refused without

good cause.

(4) The receiving state shall not be deemed to have consented to a consular officer's acting as such, or to have extended to him the benefits of the provisions of this Convention, until the receiving state has granted him an exequatur or other authorisation.

ARTICLE 5

(1) The receiving state shall, upon request, inform without delay its appropriate authorities of the name of any consular officer entitled to act under this Convention.

(2) As an official agent of the sending state, a consular officer shall be entitled to special protection and to the high consideration of all officials

of the receiving state with whom he has official intercourse.

(3) The receiving state may revoke the exequatur or other authorisation of a consular officer whose conduct has given serious cause for complaint. The reason for such revocation shall, upon request, be furnished to the sending state through the diplomatic channel.

ARTICLE 6

The sending state shall be free to employ the necessary number of consular employees at its consulates, whether its own nationals or nationals of the receiving state or of a third state. Consular officers shall keep the government of the territory informed of the names and addresses of these employees. It will be for the government of the territory to designate the particular authority to whom this information is to be given.

ARTICLE 7

A consular officer or employee may be assigned temporarily in an acting capacity to the duties of a consular officer who has died or is unable to act through illness, absence or other cause. Upon notification to the government

of the territory, such acting officer may perform these duties and enjoy the benefits of the provisions of this Convention, pending the return to duty of the officer concerned or the appointment of a new consular officer.

ARTICLE 8

The sending state may, with the permission of the receiving state, appoint to the work of a consulate situated at the seat of the central government of the receiving state one or more members of its diplomatic mission accredited to that state. Such appointments shall be made in accordance with the provisions of Article 4 of this Convention. The officers concerned shall continue to enjoy all those privileges and immunities which they derive from their diplomatic status, except that, in their consular capacity, they shall be subject to the provisions of the Convention.

Part III.—Legal Rights and Immunities

ARTICLE 9

(1) The sending state may, in accordance with such conditions as may be prescribed by the laws of the territory, acquire, hold and occupy, under any form of tenure which may exist under the laws of the territory, either in its own name or in the name of one or more natural or juridical persons acting on its behalf, land, buildings, parts of buildings and appurtenances situated in the territory and required by the sending state for the purposes of a consulate, or of a residence for a career consular officer or for other purposes, to which the receiving state does not object, arising out of the operation of the consular establishment of the sending state. If, under the law of the territory, the permission of the authorities of the territory must be obtained as a prerequisite to any such acquisition, such permission shall be granted, provided that the necessary formalities have been complied with.

(2) The sending state shall have the right to erect, for any of the purposes specified in paragraph (1) of this Article, buildings and appurtenances on

land which it has so acquired.

(3) It is understood that the sending state shall not be exempt from compliance with any building or town planning regulations or restrictions applicable to the area in which the land, buildings, parts of buildings and appurtenances referred to in paragraphs (1) and (2) of this Article are situated.

ARTICLE 10

- (1) There may be placed, on the outer enclosure and outer wall of the building in which a consulate is installed, the coat-of-arms or national device of the sending state with an appropriate inscription designating the consulate in the official language of the sending state. It shall also be permitted to place such coat-of-arms or national device and inscription on or by the entrance door to the consulate.
- (2) The flag of the sending state and its consular flag may be flown at the consulate and also, on suitable occasions, at the consular officer's residence. In addition, a consular officer may place the coat-of-arms or device and fly the flag of the sending state and its consular flag on the vehicles, vessels and aircraft which he employs in the exercise of his duties.
- (3) A consular office shall not be entered by the police or other authorities of the territory except with the consent of the consular officer in charge, or, if such consent cannot be obtained, pursuant to appropriate writ or process and with the consent of the Secretary of State for Foreign Affairs in the case

of the territories referred to in paragraph (1) of Article 1, or of the Minister for Foreign Affairs in the case of the Kingdom of Greece. The consent of such consular officer shall be assumed in the event of fire or other disaster or if the authorities of the territory have reasonable cause to believe that a crime of violence has been or is being or is about to be committed in the consular office. The provisions of this paragraph shall not apply to a consular office in the charge of a consular officer who is a national of the receiving state or who is not a national of the sending state.

(4) A consulate shall not be used to afford asylum to fugitives from justice. If a consular officer shall refuse to surrender a fugitive from justice on the lawful demand of the authorities of the territory, these authorities, subject to the provisions of paragraph (3) of this Article in regard to the consular office,

may, if necessary, enter to apprehend the fugitive.

(5) Any entry into or search of a consular office pursuant to paragraphs (3) and (4) of this Article shall be conducted with due regard to the inviolability of the consular archives, as recognised in paragraph (1) of Article 12.

(6) A consular officer shall not take advantage of the privileges accorded to the consular office by this Convention for any purpose not connected with the exercise of his consular functions.

ARTICLE 11 (1) Land, buildings, parts of buildings and appurtenances, including the furniture and equipment thereof, held or occupied exclusively for any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 9, together with the vehicles, vessels and aircraft of a consulate, shall not be subject to military requisitions or billeting. Such land, buildings, parts of buildings and appurtenances shall not be immune from expropriation or seizure for purposes of national defence or public utility in accordance with the laws of the territory, but, if it is necessary to take any such measure with regard to any such property, every consideration shall be shown to avoid interference with the performance of consular functions.

(2) In addition, a consular officer or employee, provided, in either case, that he complies with the conditions specified in paragraph (5) of this Article, his residence, furniture and other household articles, and all vehicles, vessels and aircraft held or possessed by him, shall enjoy exemption from all military requisitions, contributions or billeting. This privilege shall not be extended to other property belonging to him. The residence of a consular officer or employee shall not be immune from expropriation or seizure for purposes of national defence or public utility in accordance with the laws of the territory.

(3) Further, due compensation for expropriation or seizure, payable at the official selling rate of exchange most favourable to the sending state at the time when the property was expropriated or seized, in a form readily convertible into the currency of and transferable to the sending state, in respect of all proprietary interests in a consulate (including all land, buildings, parts of buildings and appurtenances, held or occupied exclusively for any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 9) owned by the sending state. or vested in a consular officer or employee or other natural or juridical person acting on behalf of the sending state, shall be paid not later than three months from the date on which the consulate or consular officer or employee is deprived of possession.

(4) A consular officer, provided that he is not a national of the receiving state, and also a consular employee, provided that he complies with the conditions specified in paragraph (5) of this Article, shall enjoy exemption from military, naval, air, police, administrative or jury service of every kind.

- (5) The conditions referred to in paragraphs (2) and (4) of this Article are that the person concerned shall—
 - (a) be a national of the sending state and not possess the nationality of the receiving state; and

(b) not be engaged in any private occupation for gain in the territory; and

(c) not have been ordinarily resident in the territory at the time of his appointment to the consulate.

ARTICLE 12

(1) The archives and all other official documents and papers of a consulate shall at all times be inviolable and the authorities of the territory may not

under any pretext examine or detain any of them.

(2) Such archives and official documents and papers shall be kept separate from papers, books or correspondence of a consular officer or employee relating to other matters. This provision does not require the separation of diplomatic from consular archives and official papers when a consular office

is situated on the premises of a diplomatic mission.

(3) A consular officer shall be entitled to communicate with his government, with his superintending diplomatic mission or with other consulates of the sending state which are situated in the same territory by post, telegraph, telephone and other public services, and may send and receive official correspondence by sealed consular pouches, bags and other containers and may, in both cases, use secret language. When, however, the receiving state is at war, such right of communication and correspondence with the superintending diplomatic mission, if the latter is situated outside the territories of the receiving state, may be restricted. A consular officer may, in addition, similarly communicate and correspond with other diplomatic missions and consulates of the sending state or with the authorities of other territories of that state, provided that, when the receiving state is at war, this extended right may be restricted.

(4) The official consular correspondence referred to in the preceding paragraph shall be inviolable and the authorities of the territory shall not examine or detain it. In exceptional cases they may, however, request that sealed consular pouches, bags and other containers should be opened by a consular officer in their presence in order to satisfy themselves that the containers do

not hold anything but official correspondence.

(5) A consular officer or employee shall be entitled to refuse a request from the courts or authorities of the territory to produce any documents from his archives or other official papers or to give evidence relating to matters within the scope of his official duties. Such a request shall, however, be complied with in the interests of justice if, in the judgment of the consular officer in charge, it is possible to do so without prejudice to the interests of the sending state.

(6) A consular officer shall also be entitled to decline to give evidence

as an expert witness with regard to the laws of the sending state.

ARTICLE 13

(1) A consular officer or employee shall not be liable, in proceedings in the courts of the receiving state, in respect of acts performed in his official capacity, falling within the functions of a consular officer under international law, unless the sending state requests or assents to the proceedings through its diplomatic representative.

(2) It is understood that the provisions of paragraph (1) of this Article do not preclude a consular officer or employee from being held liable in a civil action arising out of a contract concluded by him in which he did not

799

expressly contract as agent for his government and in which the other party looked to him personally for performance, and that the provisions of paragraph (5) of Article 12 do not entitle a consular officer or employee to refuse to produce any document or to give evidence relating to such a contract.

(3) A consular officer or employee may be required to give testimony in either a civil or a criminal case, except as provided for in paragraphs (5) and (6) of Article 12. The authority or court requiring his testimony shall take all reasonable steps to avoid interference with the performance of his official duties. In the case of a consular officer the authority or court shall, wherever permissible and possible, arrange for the taking of such testimony,

orally or in writing, at his office or residence.

(4) All motor vehicles, vessels and aircraft owned by the sending state and used for the purposes of a consulate or for the purposes of a consular officer or employee, and likewise all motor vehicles, vessels and aircraft owned by a consular officer or employee shall be adequately insured by policies against third party risks. Any action by a third party in respect of any such risk shall be deemed to be an action involving liability as set out in paragraph (2) of this Article, and the provisions of paragraph (5) of Article 12 shall not entitle a consular officer or employee to refuse to produce any document or to give evidence in connexion with such an action.

shall be exempt from the requirements of the laws of the territory with regard to the registration of foreigners and permission to reside, and shall not be subject to deportation while the consular officer holds his exequatur or other

authorisation.

ARTICLE 14

Except at the request or with the consent of the sending state a career consular officer shall not be subjected in any territory of the receiving state to detention in custody pending trial, in respect of acts performed otherwise than in his official capacity, unless he is accused of a grave offence as defined in Article 2 (9) of this Convention.

Part IV.—Financial Privileges

ARTICLE 15

No tax or other similar charge of any kind (national, state, provincial, municipal or other) shall, in the territory, be imposed on or collected from the sending state or any natural or juridical person acting on its behalf in respect of—

(a) the ownership or occupation of land, buildings, parts of buildings or appurtenances used exclusively for any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 9 of this Convention, except taxes or other assessments levied for services or for local public improvements to the extent that the said premises are benefited thereby;

(b) transactions or instruments relating to the acquisition of immovable

property for any of the said purposes;

(c) the ownership, possession or use of movable property for consular purposes.

ARTICLE 16 -

(1) (a) No tax or other similar charge of any kind shall be imposed or collected in the territory by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, in respect of fees received on behalf of the sending state in compensation for

- consular services, or in respect of any receipt given for the payment of such fees.
- (b) The sending state or a consular officer or employee thereof shall be exempt in the territory from all taxes or other similar charges of any kind imposed or collected by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, in respect of acts performed in the course of the officer's or employee's official functions. This exemption shall not apply to taxes or other similar charges in respect of which some other person is legally liable, notwithstanding that the burden of the tax or other similar charge may be passed on to the sending state or the consular officer or employee.
- (2) No tax or other similar charge of any kind shall be imposed or collected in the territory by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, in respect of the official emoluments, salary, wages or allowances received as compensation for his consular services by a consular officer.

(3) The provisions of paragraph (2) of this Article shall also apply to the official emoluments, salary, wages or allowances received as compensation for his services at a consulate by a consular employee, unless such consular

employee is a national of the receiving state.

(4) A consular officer or employee shall, in addition, except as provided in paragraph (5) of this Article, be exempt in the territory from all taxes or or other similar charges of any kind which are or may be imposed or collected by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, other than taxes or duties imposed upon or by reason of importation into the territory, exemption from which is dealt with exclusively in Article 17, provided that such officer or employee is—

(a) not a national of the receiving state; and

(b) not engaged in private occupation for gain in the territory; and

- (c) a permanent employee of the sending state, or if not a permanent employee thereof, was not ordinarily resident in the territory at the time of his appointment to the consulate.
- (5) (a) The provisions of paragraph (4) of this Article shall apply only to taxes or other similar charges in respect of which the consular officer or employee would, in the absence of the exemption provided by this Article, be the person legally liable, and shall not apply to taxes or other similar charges in respect of which some other person is legally liable, notwithstanding that the burden of the tax or other similar charge may be passed on to the consular officer or employee. If, however, a consular officer or employee is entitled to income from sources outside the territory but that income is payable to him, or collected on his behalf, by a banker or other agent within the territory who is required to deduct income tax on payment of the income and to account for the tax so deducted, the consular officer or employee shall be entitled to repayment of the tax so deducted.
 - (b) The provisions of paragraph (4) shall not apply to—
 - (i) taxes imposed or collected on the ownership or occupation of immovable property situated within the territory;
 - (ii) taxes on income derived from other sources within the territory;
 - (iii) taxes imposed or collected within the territory on the passing of property on death, whether the consular officer or employee is the person who dies or the person to whom the property passes on death;

1.13

 (iv) taxes on transactions or instruments effecting transactions, such as taxes on the sale or transfer of money or property, or stamp duties imposed or collected in connexion therewith;

(v) excise, consumption or other similar taxes, which shall not be deemed to include any such tax imposed or collected on the ownership, use or operation of vehicles, vessels or aircraft, or of any wireless or television set or on articles imported into the territory in accordance with the provisions of Article 17.

ARTICLE 17

(1) All furniture, equipment, supplies, building materials and other articles, including vehicles, vessels and aircraft, intended for official use in the territory in connexion with any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 9 shall be permitted entry into the territory free of all taxes or duties

imposed upon or by reason of importation.

(2) Baggage and effects and other articles, including vehicles, vessels and aircraft, imported into the territory by a consular officer or employee, provided, in either case, that he fulfils the conditions specified in paragraph (4) of Article 16, exclusively for his personal use or the use of members of his family forming part of his household, shall be exempt from all taxes or duties (national, state, provincial, municipal or other) imposed upon or by reason of importation, whether accompanying him to his consular post, either upon first arrival or upon subsequent arrivals, or subsequently consigned to him at his post and imported at any time while he is assigned to or employed at such post.

(3) It is, however, understood that—

(a) the receiving state may, as a condition to the granting of the exemption provided in this Article, require that a notification of any importation

or re-exportation be given in such manner as it may prescribe;

(b) the exemption provided in this Article, being in respect of articles imported for official or personal use only, does not extend to, inter alia, articles imported as an accommodation to others or for sale or for other commercial purposes. However, articles imported as samples of commercial products solely for display within a consulate and subsequently re-exported or destroyed shall not be regarded as excluded from the exemption provided in this Article;

(c) the receiving state may determine that the exemption provided in this Article does not apply in respect of articles grown, produced or manufactured in the territory which have been exported therefrom without payment of or upon repayment of taxes or duties which would have

been chargeable but for such exportation;

(d) nothing herein shall be construed so as to permit the entry into the territory of any article the importation of which is specifically prohibited by law.

Part V.—General Consular Functions

ARTICLE 18

(1) A consular officer shall be entitled, within his district, to protect the nationals of the sending state and their property and interests. For this purpose he may—

(a) interview, communicate with and advise any national of the sending state;

(b) enquire into any incidents which have occurred affecting the interests

of any such national:

(c) assist any such national in proceedings before or in relations with the authorities of the territory, arrange for legal assistance for him, where necessary, and act as interpreter on his behalf, or appoint an interpreter so to act, before the said authorities, at their request or with their consent;

- (d) apply to and correspond with the appropriate authorities within his district and the appropriate departments of the central government of the territory. He shall not, however, be entitled to correspond with or to make diplomatic claims to the Foreign Office or the Ministry for Foreign Affairs, as the case may be, except in the absence of any diplomatic representative of the sending state. When any such representations are made in writing, a consular officer may be required by the authority or department concerned to attach a translation into the official language of the territory.
- (2) A national of the sending state shall have the right at all times to communicate with the appropriate consular officer and, unless subject to lawful detention, to visit him at his consulate.

ARTICLE 19

(1) A consular officer shall be informed immediately by the appropriate authorities of the territory when any national of the sending state is confined in prison awaiting trial or is otherwise detained in custody within his district.

(2) A consular officer shall be permitted to visit without delay, to converse privately with and to arrange legal representation for, any national of the sending state who is so confined or detained for the purpose of any proceedings or interrogations or who is entitled to appeal under the ordinary rules as to the time within which an appeal may be made. Any communication from such a national to the consular officer shall be forwarded without

delay by the authorities of the territory.

(3) Without prejudice to the provisions of paragraph (2) of this Article, when a national of the sending state is detained in custody in pursuance of his sentence, the consular officer within whose district he is detained shall, upon notification to the appropriate authority, have the right to visit him. Any such visit shall be conducted in accordance with the regulations in force in the institution in which he is detained, it being understood, however, that such regulations shall permit reasonable access to and opportunity of conversing with such national.

ARTICLE 20

A consular officer may, within his district, further the commercial, artistic, scientific, professional and educational interests of the sending state.

ARTICLE 21

A consular officer may, within his district,

(1) (a) receive such declarations as may be required to be made under the nationality laws of the sending state;

(b) issue such notices to, and receive such declarations from, a national of the sending state as may be required under the laws of the sending state with regard to compulsory national service;

(c) register the birth or death of a national of the sending state and record a marriage celebrated under the laws of the territory, provided that at least one of the parties is a national of the sending

state, but it is understood that such consular registration of a birth or death or the recording by a consular officer of such a marriage in no way exempts a private person from any obligation under the laws of the territory with regard to the notification and registration of births, deaths or marriages with the authorities of the territory;

(d) issue passports and travel documents to nationals of the sending state and grant visas and other appropriate documents to persons

seeking entry into the sending state;

(e) issue, with regard to goods, certificates of origin and interest for

use in the sending state;

- (f) serve judicial documents or take evidence on behalf of courts of the sending state in a manner permitted under special arrangements on this subject between the High Contracting Parties or otherwise not inconsistent with the laws of the territory:
- (2) draw up and receive declarations, and legalise, authenticate or certify signatures or documents, translate documents and perform other notarial acts in connexion with documents in any case where these services are required by a person of any nationality for use in the sending state or under the law in force in the sending state. If under that law the administration of an oath or affirmation is required, such oath or affirmation may be administered. A consular officer may also perform these functions in connexion with documents required by a national of the sending state for use elsewhere than in the sending state, but it is understood that this provision involves no obligation on the authorities of the receiving state to recognise the validity of such notarial and other acts, referred to in this paragraph, performed by a consular officer in connexion with documents required under the laws of the receiving state.

Part VI.-Estates and Transfers of Property

ARTICLE 22

(1) In any case where a deceased person leaves property in a territory and a legal or equitable interest in such property (for instance, as executor or beneficiary under a will or in cases of intestacy) is held or claimed by a national of the sending state who is not resident in the territory and is not legally represented there, the consular officer in whose district the estate of the deceased person is being administered or, if no administration has been instituted, his property is situated shall have the right to represent such national as regards his interests in the estate or property as if valid powers of attorney had been executed by him in favour of the consular officer. If subsequently such national becomes legally represented in the territory, the consular officer's position shall be as if he previously had a power of attorney from the national which has ceased to be operative as from the date when the consular officer is informed that such national is otherwise legally represented or, if a grant has already been made to the consular officer in accordance with the provisions of paragraph (3) of this Article, as from the date when a further grant is made to that national on his own application or on the application of his legal representative.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply whatever the nationality of the deceased person and irrespective of the place of his

death.

- (3) In any case where a consular officer has a right of representation under paragraph (1) of this Article, he shall have the right to take steps for the protection and preservation of the interests of the person whom he is entitled to represent. He shall also have the right to take possession of the estate or the property to the same extent as if he were the duly appointed attorney of the person whose interests he represents, unless another person, having equal or prior rights, has taken the necessary steps to assume possession thereof. If under the laws of the territory a grant of representation or order of a court is necessary for the purpose of enabling the consular officer to protect or to take possession of the property, any grant or order which would have been made in favour of the duly appointed attorney of the person whose interests are represented by the consular officer shall be made in favour of the consular officer on his application. On prima facie evidence of the necessity for the immediate protection and preservation of the estate and of the existence of persons with an interest which the consular officer has a right to represent, the court shall, if satisfied as to such necessity, make a grant or an order to the consular officer provisionally, limited to the protecting and preserving of the estate, until such time as a further grant of representation is made.
 - (4) (a) Subject to sub-paragraphs (b) and (c) of this paragraph, the consular officer shall have the right to full administration of the estate to the same extent as if he were the duly appointed attorney of the person whose interests he represents. If by the law of the territory a grant by a court is necessary, the consular officer shall have the same right to apply for and to receive a grant on his application as the duly appointed attorney of the person whose interests he represents.

(b) The court may, if it thinks fit, postpone the making of a grant to the consular officer for such time as it deems necessary to enable the person represented by the consular officer to be informed and to decide whether he desires to be represented otherwise than

by the consular officer.

(c) The court may, if it thinks fit, order the consular officer to furnish reasonable evidence of the receipt of the assets by the persons entitled to them by law or to repay or return those assets to the competent authority or person in the event of his being unable to furnish such evidence, or it may order that, the consular officer having otherwise fully administered the estate, the actual transmission of the assets to those persons shall be effected through such other channels as it may direct.

(5) A consular officer shall, in addition, be entitled within his district to receive and distribute an estate of small value of a deceased national of the sending state without first obtaining a grant of representation to the extent that, and subject to the conditions under which, this may be permitted under

the laws of the territory.

(6) If a national of the sending state dies while travelling in or passing through the territory without being either domiciled or resident there, the consular officer within whose district such national has died shall be permitted, for the purpose of safeguarding the money and effects in the personal possession of the deceased, to take immediate custody thereof, subject to the right of the administrative or judicial authorities of the territory to take possession of such money and effects in any case where the interests of justice or the investigation of crime so require. Any right to retain possession or to dispose of such money or effects shall be subject to the law of the territory and to the provisions of the preceding paragraphs of this Article.

(7) If a consular officer exercises the rights referred to in the preceding paragraphs of this Article with regard to an estate, he shall in that matter be subject to the law of the territory and to the jurisdiction of the courts of the territory in the same manner as a national of the receiving state.

(8) In any case where it is brought to the knowledge of the local authori-

ties (administrative or judicial) of the territory that-

(a) there is an estate in the territory with regard to which the consular officer may have a right to represent interests under the preceding

paragraphs of this Article; or

(b) a national of the sending state has died in the territory and it appears that there is not present or represented in the territory any person, other than a public administrator or similar official, entitled to claim administration of any property which the deceased may have left there,

they shall inform the consular officer to this effect.

ARTICLE 23

A consular officer may receive, for transmission to a national of the sending state who is not resident in the territory, from a court, agency or person, money or property to which such national is entitled as a consequence of the death of any person. Such money or property may include, but is not limited to, shares in an estate, payments made pursuant to workmen's compensation laws or any similar laws and the proceeds of life insurance policies. The court, agency or person making the distribution shall not be obliged to transmit such money or property through the consular officer, and the consular officer shall not be obliged to receive such money or property for transmission. If he does receive such money or property, he shall comply with any conditions laid down by such court, agency or person with regard to furnishing reasonable evidence of the receipt of the money or property by the national to whom it is to be transmitted and with regard to returning the money or property in the event of his being unable to furnish such evidence.

ARTICLE 24

Money or other property may be paid, delivered or transferred to a consular officer pursuant to the provisions of Articles 22 and 23 only to the extent that, and subject to the conditions under which, payment, delivery or transfer to the person whom the consular officer represents or on whose behalf he receives the money or property would be permitted under the laws and regulations of the receiving state. The consular officer shall acquire no greater rights in respect of any such money or other property than the person whom he represents or on whose behalf he receives the money or property would have acquired, if the money or property had been paid, delivered or transferred to such person directly.

Part VII.—Shipping

ARTICLE 25

(1) When a vessel of the sending state visits a port (which includes any place to which a vessel may come) in the receiving state, the master and the members of the crew of the vessel shall be permitted to communicate with the consular officer in whose district the port is situated and the consular officer shall be permitted freely to perform the duties enumerated in Article 26 without interference on the part of the authorities of the territory. For the purpose of performing any of these duties, the consular officer, accompanied,

if he so desires, by consular employees on his staff, may proceed personally on board the vessel after she has received pratique. In connexion with these duties the master and appropriate members of the crew may proceed to the consulate, unless the authorities of the territory shall object on the ground that it would not be practicable for the master and members of the crew concerned to rejoin the vessel before her departure. In the event of such objection being made the authorities of the territory shall immediately inform the appropriate consular officer.

(2) The consular officer may invoke the assistance of the authorities of the territory in any matter pertaining to the performance of these duties, and they shall give the requisite assistance, unless they have special reasons which

would fully warrant refusing it in a particular case.

ARTICLE 26

- (1) The consular officer may question the master and members of the crew, examine the vessel's papers, take statements with regard to the vessel's voyage and her destination and generally facilitate the entry and departure of the vessel.
- (2) The consular officer or a consular employee may appear with the master or members of the crew before the local authorities and courts, may lend his assistance (including, where necessary, arranging for legal aid) and may act as interpreter in matters between them and these authorities. These rights may be withheld only in cases where questions of national security are involved.
- (3) Without prejudice to any right which the judicial authorities of the territory may possess to take jurisdiction in accordance with the provisions of Article 28 (1), the consular officer may decide disputes between the master and members of the crew, including disputes as to wages and contracts of service, arrange for the engagement and discharge of the master and members of the crew, and take measures for the preservation of good order and discipline on the vessel.

(4) The consular officer may take measures for the enforcement of the

shipping law of the sending state.

(5) Subject to compliance with any restrictions relating to admission into the territory, a consular officer may make arrangements to send seamen, who are nationals of the sending state, to ports in the territories of the receiving state, in order that they may join vessels of the sending state, and, for this purpose, may use seamen's papers in lieu of passports.

(6) The consular officer may, where necessary, make arrangements for the treatment in a hospital and the repatriation of the master or members of the

crew of the vessel.

- (7) The consular officer may receive, draw up or execute any declaration, transfer or other document prescribed by the law of the sending state in connexion with—
 - (a) the transfer to or the removal from the register of the sending state of any vessel; or
 - (b) the transfer from one owner to another of any vessel on that register; or

(c) the registration of any mortgage or charge on such a vessel.

ARTICLE 27

(1) If a seaman deserts from a vessel of the sending state in a port of the receiving state, the administrative and judicial authorities of the territory shall, at the request of the appropriate consular officer of the sending state, aid in apprehending the deserter and, on proof of the desertion, detain him and order

him to be conveyed on board the vessel or delivered to the master or owner thereof or his agent to be so conveyed.

(2) The authorities of the territory shall not, however, be obliged to take action as contemplated in paragraph (1) of this Article in respect of a seaman who is a national of the receiving state, and shall not be obliged in any other case to take such action except in accordance with the law of the territory.

(3) If the deserter shall be accused of an offence (other than the desertion) which is cognisable under the law of the territory, or if he shall have been convicted of such an offence, the authorities of the territory shall not be obliged to order him to be conveyed on board the vessel or delivered to the master or owner thereof or his agent to be so conveyed, until he has been tried and has undergone any punishment which may have been awarded to him.

ARTICLE 28

(1) Except at the request or with the consent of the consular officer, the administrative authorities of the territory shall not concern themselves with any matter relating to the internal management of the vessel. The judicial authorities of the territory shall not entertain any proceedings with regard to disputes as to wages and contracts of service between the master and members of the crew without giving notice to the appropriate consular officer and shall refuse to entertain the proceedings, if the consular officer objects. The administrative and judicial authorities shall not interefere with the detention in custody on the vessel of a seaman for disciplinary offences, provided that such detention is lawful under the law of the sending state and is not accompanied by unjustifiable severity or inhumanity.

(2) Without prejudice to their right to take cognisance of offences committed on board any vessel in the ports or in the territorial waters of the territory and cognisable under the local law or to enforce local laws applicable to such vessel or persons and property on board, the High Contracting Parties affirm their approval of the international practice under which the authorities of the territory should not, except at the request or with the consent of the

consular officer-

(a) concern themselves with any matter taking place on board the vessel unless for the preservation of peace and order or in the interests of public health or safety; or

(b) institute prosecutions in respect of offences committed on board the

vessel, unless—

(i) they involve the tranquillity or safety of the port, or the laws of the territory regarding public health, immigration, the safety of life at sea, customs or any similar matter; or

(ii) they are committed by or against persons other than the master or members of the crew, or by or against persons possessing the

nationality of the receiving state; or

(iii) they constitute grave offences as defined in Article 2 (9) of this Convention.

(3) If, for the purpose of the exercise of the rights referred to in paragraph (2) of this Article, it is the intention of the authorities of the territory to arrest or question any person or to seize any property or to institute any formal enquiry on board the vessel, the master or other officer acting on his behalf shall be given an opportunity to inform the consular officer, and, unless this is impossible on account of the urgency of the matter, to inform him in such time as to enable the consular officer or a consular employee on his staff to be present, if he so desires. If the consular officer has not been present or represented, he shall be entitled, on his request, to receive from

the authorities of the territory full information with regard to what has taken place. The provisions of this paragraph do not, however, apply to routine examinations by the authorities of the territory with regard to customs, health and the admission of foreigners, or to detention of the vessel or of any portion of her cargo arising out of civil or commercial proceedings in the courts of the territory.

ARTICLE 29

(1) The consular officer shall have the right to inspect, at ports within his consular district, a vessel of any flag destined to a port of the sending state, in order to enable him to procure the necessary information to prepare and execute such documents as may be required by the law of the sending state as a condition of entry of such vessel into its ports, and furnish the competent authorities of the sending state with such information with regard to sanitary or other matters as these authorities may require.

(2) In exercising the rights conferred upon him by this Article, the consular

officer shall act with all possible despatch.

ARTICLE 30

(1) If a vessel of the sending state is wrecked in the receiving state, the consular officer in whose district the wreck occurs shall be informed as soon as possible by the appropriate authorities of the territory of the occurrence of the wreck.

(2) The appropriate authorities of the territory shall take all practicable measures for the preservation of the wrecked vessel, of the lives of persons on board, of the cargo and of other property on board, and for the prevention and suppression of plunder or disorder on the vessel. These measures shall also extend to articles belonging to the vessel or forming part of her cargo which have become separated from the vessel.

(3) If the vessel is wrecked within a port or constitutes a navigational hazard within the territorial waters of the receiving state, the authorities of the territory may also order any measures to be taken which they consider necessary with a view to avoiding any damage that might otherwise be caused

by the vessel to the port facilities or to other vessels.

(4) If neither the owner of the wrecked vessel, his agent (or the underwriters concerned) nor the master is in a position to make arrangements, the consular officer shall be deemed to be authorised to make, as agent for the owner, the same arrangements as the owner himself could have made, if he had been present, for the disposal of the vessel in accordance with the relevant

provisions of the law of the territory.

(5) No customs duties (including other duties imposed upon or by reason of the importation of goods into the territory shall be levied by the authorities of the territory on the cargo, stores, equipment and fittings, or articles, carried by or forming part of the wrecked vessel, unless they are brought ashore for use or consumption in the territory. The authorities of the territory, however, if they think fit, may require security for the protection of the revenue in relation to such goods.

(6) No charge (other than customs duties, when they are leviable in accordance with paragraph (5) of this Article) shall be levied by the authorities of the territory in connexion with the wrecked vessel, any property on board, or her cargo, other than charges of the same kind and amount as would be levied in similar circumstances upon or in connexion with vessels

of the receiving state.

ARTICLE 31

Where any articles belonging to or forming part of a wrecked vessel of any flag (not being a vessel of the receiving state) or belonging to or forming part of the cargo of any such vessel are found on or near the coast of the receiving state or are brought into any port of that state, the consular officer in whose district the articles are found or brought into port shall be deemed to be authorised to make, as agent of the owner of the articles, such arrangements relating to the custody and disposal of the articles as the owner himself could have made, if—

(a) in the case of articles belonging to or forming part of the vessel, the vessel is a vessel of the sending state, or, in the case of cargo, the cargo is owned by nationals of the sending state; and

(b) neither the owner of the articles, his agent, the underwriters nor the master of the vessel is in a position to make these arrangements.

ARTICLE 32 ·

(1) If the master or a member of the crew of a vessel of the receiving state, being a national of the sending state, dies afloat or ashore in any country, the competent department of the receiving state shall furnish promptly to the appropriate consular officer of the sending state copies of the accounts which may be-received by it with respect to the wages and effects of the deceased master or seaman, together with any particulars at the disposal of the department likely to facilitate the tracing of persons legally entitled to succeed to

the property of the deceased.

(2) In any case where the value of the wages and effects of the deceased master or seaman, together with any other property of his which comes into the control of the competent department, does not exceed £100 sterling, where the competent department is an authority of Her Britannic Majesty, or the equivalent sum in drachmæ, where the competent department is an authority of His Majesty The King of The Hellenes, and the competent department is satisfied that there is any person entitled to succeed to the property of the deceased, otherwise than as a creditor, and that this person is resident in the sending state, the competent department shall hand over the wages, effects and property in its custody of the deceased master or seaman to the consular officer. However, the competent department shall have the right, before handing over, to meet out of the master's or seaman's assets under its control any claim against his estate of any person resident elsewhere than in the sending state which it considers to be legally due. Any claim against the estate of the deceased master or seaman which is received by that department after handing over shall be referred to the competent department of the sending state. In the case of Her Britannic Majesty, the competent department shall be the Ministry of Transport of the United Kingdom. In the case of His Majesty The King of The Hellenes, the competent department shall be the Royal Ministry for Foreign Affairs.

(3) In any case where the competent department does not hand over to the consular officer the wages and effects and other property under its control of a deceased master or seaman, when the conditions for this purpose stated in paragraph (2) of this Article are fulfilled, the competent department shall, before delivering the assets to any person considered to be entitled to succeed to the property of the deceased, give notice to the consular officer of its intention, stating the person to whom it is proposed to deliver them, in order to give the consular officer a reasonable opportunity to furnish information which may be relevant for the final decision as to the person entitled to receive the property or to the existence of other claims on the estate of which

the competent department may be unaware.

(4) The provisions of paragraphs (2) and (3) of this Article shall not apply where the competent department delivers assets under its control to a person who has obtained a grant of representation from a court in the receiving state, but in this case it shall promptly inform the consular officer to this effect.

Part VIII:—General Provisions relating to Consular Functions

ARTICLE 33

- (1) The provisions of Articles 18 to 32 relating to the functions which a consular officer may perform are not exhaustive. A consular officer shall also be permitted to perform other functions, provided that—
- (a) they are in accordance with international law or practice relating to consular officers as recognised in the territory; or
 - (b) they involve no conflict with the laws of the territory and the authorities of the territory raise no objection to them.
- (2) It is understood that in any case where any Article of this Convention gives a consular officer the right to perform any functions, it is for the sending state to determine to what extent its consular officers shall exercise such right.

ARTICLE 34

A consular officer may, within his district, levy the fees prescribed by the sending state for the performance of consular services.

Part IX.—Final Provisions

ARTICLE 35

Any dispute which may arise between the High Contracting Parties as to the proper interpretation or application of any of the provisions of this Convention shall, at the request of either of them, be referred to the International Court of Justice, unless in any particular case the parties agree to submit the dispute to some other tribunal or to dispose of it by some other form of procedure.

ARTICLE 36

(1) Each High Contracting Party shall, before the entry into force of this Convention, inform the other by notification in writing through the diplomatic channel which parts of his territories are to be regarded as territorial units for the purpose of all or some of the Articles of the Convention, and, in the latter case, for the purpose of which Articles they are to be so regarded.

(2) Either High Contracting Party may, by a further notification or notifications in writing, inform the other of his decision to modify the arrangements previously notified and each such notification shall take effect six months after the date of its receipt by the latter High Contracting Party.

ARTICLE 37

Upon the entry into force of this Convention the provisions of the Agreement between the United Kingdom and Greece relative to Merchant Seamen Deserters, signed at Athens on the 19th August, 1875.(1) and Articles 22, 23

and 24 of the Treaty of Commerce and Navigation between the United Kingdom and Greece, signed at London on the 16th July, 1926,(2) shall be terminated in respect of the territories to which the Convention applies.

ARTICLE 38

This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at London. The Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of exchange of the instruments of ratification(3) and shall continue in force until six months from the date on which either High Contracting Party shall have given to the other notice of termination.

In witness whereof, the above-mentioned Plenipotentiaries have signed this Convention and affixed thereto their seals.

Done, in duplicate, at Athens, this 17th day of April, 1953, in the English and Greek languages, both texts being equally authoritative.

For Her Britannic Majesty:
(L.S.) CHARLES PEAKE.

For His Majesty The King of The Hellenes:

(L.S.) STEPHANOPOULOS.

FIRST AGREED MINUTE

It is understood that the provisions of paragraph (1) of Article 9 of this Convention shall not apply to the Island of Jersey or to any territory of Her Britannic Majesty where under the laws at present in force the acquisition of land in full ownership is restricted to the indigenous inhabitants of the territory in question, unless and until Her Britannic Majesty, in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, shall have caused His Majesty The King of The Hellenes to be notified that the law of the Island of Jersey or of any such territory, as the case may be, has been amended to permit of effect being given to the said provisions.

CHARLES PEAKE.

STEPHANOPOULOS.

Athens, 17th April, 1953.

SECOND AGREED MINUTE

With reference to the second sentence of Article 28 (1) of this Convention, it is understood that the expression "the appropriate consular officer" denotes, in the absence of specific notification to the contrary from the sending state to the receiving state in the case of any particular territory or territories, the principal consular officer of the sending state within whose district the port where the vessel lies is situated.

CHARLES PEAKE.

STEPHANOPOULOS.

Athens, 17th April, 1953.

(2) "Treaty Series No. 2 (1927)," Cmd. 2790.

⁽³⁾ The Convention entered into force on February 14, 1954.

FIRST PROTOCOL OF SIGNATURE

At the time of signing the Consular Convention of this day's date on behalf of Her Majesty The Queen of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and of His Majesty The King of The Hellenes, in respect of the Kingdom of Greece, the undersigned, being duly authorised thereto, declare as follows:—

The High Contracting Parties wish to put on record that in their view the following principles are applicable to consulates and consular officers under the general law of nations in the event of war or of the rupture of diplomatic relations:

(1) in the event of war or of the rupture of relations between two states, either state shall be entitled to demand the closure of all or any of the consulates of the other state in its territory. It shall also be entitled to close all or any such consulates of the latter state as are situated in other countries which come under its military occupation;

(2) in the event of the closure of all or any of the consulates of one state in the territory of another state or in territory which comes under the military occupation of the latter state, the consular officers (including honorary consular officers) and consular employees concerned of the former state who are nationals of the former state and are not nationals of the latter state, provided that their names have been duly notified through the appropriate channel, together with all members of their families, shall be given reasonable time and proper facilities to leave the territory for their own country. They shall be afforded considerate treatment and protection until the moment of their departure, which shall take place within a reasonable period, and they shall be permitted to take with them their archives and official papers together with their personal effects and furniture, or, if they prefer, to deposit them in safe custody in the territory. In either case their archives and official papers shall be inviolable and all practicable steps shall be taken to safeguard their furniture and personal effects.

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed this Protocol and affixed thereto their seals.

Done, in duplicate, at Athens, this 17th day of April, 1953, in the English and Greek languages, both texts being equally authoritative.

For Her Britannic Majesty:
(L.S.) CHARLES PEAKE.

For His Majesty The King of The Hellenes:

(L.S.) STEPHANOPOULOS.

SECOND PROTOCOL OF SIGNATURE

At the time of signing the Consular Convention of this day's date on behalf of Her Majesty The Queen of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and of His Majesty The King of The Hellenes, in respect of the Kingdom of Greece, the undersigned, being duly authorised thereto, declare as follows:

The High Contracting Parties have agreed that the provisions of Article 14 of the Convention shall not come into operation until such time as each High Contracting Party has given notice to this effect to the other.

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed this Protocol and affixed thereto their seals.

Done, in duplicate, at Athens, this 17th day of April, 1953, in the English and Greek languages, both texts being equally authoritative.

For Her Britannic Majesty:
(L.S.) CHARLES PEAKE.

For His Majesty The King of The Hellenes:

_(L.S.) STEPHANOPOULOS. _ _

FIRST EXCHANGE OF NOTES

No. 1

The Royal Hellenic Minister for Foreign Affairs to Her Majesty's
Ambassador at Athens

Your Excellency, Athens, April 17, 1953.

I have the honour to refer to the Consular Convention of to-day's date and to request that you will be so good as to give me some explanation regarding the precise scope of Articles 2 (3) and 36 (1), as they affect the territories referred to in Article 1.

STEPHANOPOULOS.

No. 2

Her Majesty's Ambassador at Athens to the Royal Hellenic Minister for Foreign Affairs

British Embassy,

Your Excellency,

Athens, April 17, 1953.

I have the honour to acknowledge the receipt of your note of to-day, regarding Articles 2 (3) and 36 (1) of the Consular Convention of to-day's date, which reads as follows:

[As in No. 1]

The provisions of paragraph (3) of Article 2 and paragraph (1) of Article 36 do not affect the territorial area covered by the Convention, which is set out in Article 1. Subject to the exception in respect of Article 9, embodied in the First Agreed Minute, all the Articles of the Convention apply

to all the territories referred to in Article 1.

The object of Articles 2 (3) and 36 (1) is to enable either High Contracting Party to notify the other that certain territories or parts of territories or groups of territories falling within the area set out in Article 1, will constitute (pending any further notification in conformity with paragraph (2) of Article 36) separate administrative units for the purpose of the application of the Convention; they are not intended to enable either High Contracting Party to withdraw from the application of the Convention any of the territories referred to in Article 1.

I avail, &c. CHARLES PEAKE.

SECOND EXCHANGE OF NOTES

No. 3

Her Majesty's Ambassador at Athens to the Royal Hellenic Minister for Foreign Affairs

Your Excellency.

Athens, April 17, 1953.

I have the honour to refer to the Consular Convention between the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Kingdom of Greece, signed at Athens on the 17th April, 1953, Article 36 (1) of which reads as follows:—

"Each High Contracting Party shall, before the entry into force of this Convention, inform the other by notification in writing through the diplomatic channel which parts of his territories are to be regarded as territorial units for the purpose of all or some of the Articles of the Convention, and, in the latter case, for the purpose of which Articles they are to be so regarded."

In respect of the territories referred to in Article 1 (1) of the Convention, I have the honour, upon instructions from Her Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs, to notify Your Excellency for the information of the Royal Hellenic Government that, for the purpose of the Convention, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the Channel Islands and the Isle of Man are together to be regarded as a single territory and that all other territories for whose international relations Her Majesty's Government in the United Kingdom are responsible are each to be regarded as a separate territory; provided that for the purposes of Article 16, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the Channel Islands and the Isle of Man are each to be regarded as a separate territory and that, for the purposes of Article 22, England and Wales, Scotland, Northern Ireland, the Channel Islands and the Isle of Man are each to be regarded as a separate territory.

I avail, &c.
CHARLES PEAKE.

No. 4

The Royal Hellenic Minister for Foreign Affairs to Her Majesty's

Ambassador at Athens

Monsieur l'Ambassadeur,

Athens, October 14, 1953.

I have the honour to refer to the Consular Convention between the Kingdom of Greece and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland signed in Athens on the 17th of April, 1953, Article 36 (1) of which reads:—

[As in No. 3]

I have the honour to state that the Kingdom of Greece is to be regarded as one territorial unit so far as all Articles of this Convention are concerned.

Accept, &c.

STEPHANOPOULOS.

ΠΡΟΞΈΝΙΚΗ ΣΎΜΒΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΎ ΤΟΥ ΗΝΩΜΈΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΊΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΊΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΊΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΆΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΊΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

IIPOOIMION

'Η Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεύς τῶν Ἑλλήνων καί ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, 'Ιρλανδίας καί τῶν 'Υπερποντίων Βρεταννικῶν Κτήσεων.

'Επιθυμούντες να ρυθμίσωσι τήν θέσιν τῶν προξένων τοῦ ἐνός .Μέρους εἰς τὰ ἐδάφη τοῦ ἐτέρου.

. Απεφάσισαν νά συνάψωσι Προξενικήν Σύμβασιν, πρός τόν σκοπόν δέ τοῦτον διώρισαν ὡς Πληρεξουσίους αὐτῶν:

'Η Αύτου Μεγαλειότης ὁ Βασιλεύς τῶν 'Ελλήνων:

Διά τό Βασίλειον της 'Ελλάδος»

Τήν Αύτου 'Έξοχότητα του Κύριον Στέφανον Στέφανόπουλον, 'Υπουργόν ἐπί των 'Έξωτερικών.

Ή Αὐτής Μεγαλειότης ή Βασίλισσα της Μεγάλης Βρεταννίας, 'Ιρλανδίας καί τῶν 'Υπερποντίων Βρεταννικῶν Κτήσεων (ἀναγραφομένη ἐν τοῖς ἐφεξης ὡς "'Η Αὐτης Βρεταννική Μεγαλειότης").

Διά τό 'Ηνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καί Βορείου $^{\circ}$ Ιρλανδίας.

Τήν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τόν Sir Charles Brinsley Pemberton

Peake, K.C.M.G., Μ.C., Ἐκτακτον ᾿Απεσταλμένον καί Πληρεξούσιον Πρέσθυν τῆς Αὐτῆς Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἐν ᾿Αθήναις ·

οἴτινες ἀνακοινώσαντες ἀλλήλοις τὰ οἰκεῖα αὐτῶν πληρεξούσια, εὐρεθέντα ἐν τάξει, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα:

MEPOE I

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

"Αρθρον 1ον

'Η Σύμβασις αὕτη ἔχει ἐφαρμογήν

- 1) Έκ μέρους τῆς Αὐτῆς Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος, εἰς τό Ἡνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καί Βορείου Ἱρλανδίας, ὡς καί εἰς ὅλα τὰ ἐδάφη διά τὰς διεθνετὸς σχέσεις τῶν ὁποίων ἡ ἐν τῷ Ἡνωμένψ Βασιλείψ Κυβέρνησις Αὐτῆς εἶναι ὑπεύθυνος.
- Έκ μέρους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, εἰς τό Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.

Ċ

Αρθρον 2ου

Πρός τουτο έν τη παρούση Συμβάσει

- 1) ὁ ὅρος "ἀποστέλλον κράτος" δηλοῖ, ἀναλόγως τοῦ κειμένου, τό 'Υφηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος τό ὁποῖον διορίζει τόν πρόξενον, ἢ ἄπαντα τά ἐδάφη τοῦ Μέρους ἐκείνου εἰς τό ὁποῖον ἡ Σύμβασις ἔχει ἐφαρμογήν.
- 2) ὁ ὅρος "δεχόμενον κράτος" δηλοῖ, ἀναλόγως τοῦ κειμένου, τό Ὑφηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος ἐντός τῶν ἐδαφῶν τοῦ ὁποίου ὁ πρόξενος ἀσκεῖ τά ἐκ τοῦ λειτοφημηστός του ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα, ἥ ἄπαντα τά ἐδαφη τοῦ Μέρους ἐκείνου εἰς τό ὁποῖον ἡ Σύμβασις ἔχει ἐφαρμογήν.
- 3) ὁ ὅρος "χώρα" ὁηλοῖ οἰονδήποτε τμῆμα τῶν ἐδαφῶν τοῦ δεχομένου κράτους ἐν τῷ ὁποίψ κεῖται ἐν ὅλψ ἤ ἐν μέρει ἡ περιφέρεια τοῦ προξένου, καί περί τοῦ ὁ-ποίου ἐγένετο ἀνακοίνωσις, ὅτι ἀποτελεῖ ἐδαφικήν μονάδα ὡς πρός τινα ἥ πάντα τά ἄρθρα τῆς Συμβάσεως συνωδά ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 36 ταύτης.
- 4) ὁ ὄρος "ὑπήκοοι" δηλοῖ
 - α) καθ'όσον μέν ἀφορὰ εἰς τήν Αὐτῆς Βρεταννικήν
 Μεγαλειότητα, πάντας τούς πολίτας τοῦ 'Ηνωμένου
 Βασιλείου καί ιῶν 'Αποικιῶν, πάντας τούς πολίτας τῆς Νοτίου 'Ροδεσίας ὡς καί πάντα τά ἀπολαμβάνοντα τῆς Βρεταννικῆς προστασίας πρόσωπα,
 περιλαμβανομένων, ὁπουδήποτε τό κείμενον ἐπιτρέπει, πάντων τῶν νομικῶν προσώπων τά ὁποῖα
 προσηκόντως ἰδρύθησαν συμφώνως πρός τούς νόμους οἰουδήποτε τῶν ἐδαφῶν ἐφ'ὧν ἡ Σύμβασις
 ἔχει ἐφαρμογήν.
 - β) καθ' ὅσον δέ ἀφορὰ εἰς τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, πάντας τούς Ἑλληνας ὑπηκόους, περιλαμβανομένων, ὁπουδήποτε τό κείμενον ἐπιτρέπει, πάντων τῶν νομικῶν προσώπων τά ὁποῖα προσηκόντως ἰδρύθησαν συμφώνως πρός τούς νόμους τοῦ Βασιλείου τὰς Ἑλλάδος.

- 5) ὁ ὅρος "πλοτοκο 'Υψηλού Συμβαλλομένου Μέρους δηλοτ,
 ώς πρός μέν τό Μέρος ΥΙΙ της Συμβάσεως, οἰονδήποτε
 πλοτον ή πλωτόν μέσον νηολογημένον εἰς λιμένα ὁπουδήποτε τῶν ἐδαφῶν τοῦ 'Υψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους
 τούτου, εἰς τά ὁποτα ἡ Σύμβασις ἔχει ἐφαρμογήν, ὡς
 πρός δέ τά ἄλλα μέρη της Συμβάσεως, ὁ ὅρος "πλοτον"
 δηλοτ οἰονδήποτε πλοτον ή πλωτόν μέσον (μή πολεμικόν) εἴτε ὡς ἄνω νηολογημένον εἴτε μή.
- 6) ὁ ὅρος "πρόξενος" δηλοῖ οἰονδήποτε πρόσωπον εἰς τό ὁποῖον αἰ ἀρμόδιαι τῆς χώρας ἀρχαί ἔξέδωκαν ἐκτελεστήριον ἥ ἐτέραν ἀναγνώρισιν (περιλαμβανομένης καί τῆς προσωρινῆς τοιαύτης), ὅπως ἐνεργῆ ἐν τῆ ἰδιότητι ταύτη· ὁ πρόξενος δύναται νὰ εἶναι εἴτε ἔμμισθος (Consul missus) εἴτε ἄμισθος € Consul electus)
- 7) ὁ ὅρος "προξενικός ὑπάλληλος" δηλοῖ πὰν πρόσωπον τό ὁποῖον, μή ὄν πρόξενος, ὑπηρετεῖ εἰς προξενεῖόν τι πρός ἐκτέλεσιν προξενικῶν καθηκόντων, ἐφ'ὄσὸν τό.ὅ-νομᾶ του ἀνεκοινώθη δεόντως εἰς τάς ἀρμοδίας ἀρχάς τῆς χώρας, συμφώνως πρός τό ἄρθρον ὁ τῆς Συμβάσεως. ὁ ὅρος δέν συμπεριλαμβάνει ὅμως τούς ὁδηγούς αὐτοκενήτων ἥ πρόσωπα ἐκτελοῦντα ἐν τῷ προξενικῷ καταστήματε ἀποκλειστικῶς αἰκιακάς ἥ πρός συντήρησεν αὐπτοῦ ὑπηρεσίας.
- 8) ὁ ὅρος ππροξενικόν γραφεῖου ὅπλοτ πὰν κτίριον ἥ τμῆμα κτιρίου τό ὁποῖον κατέχεται ἀποκλειστικῶς πρός τόν ακοπόν τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐπισήμων καθηκόντων τοῦ, προξένου.
- 9) ὁ ὅρος "βαρύ ἔγκλημα" ὅπλαῦ, ἔν τῆ ἔννοῖφ των ἄρθρων 14 κα- 28 (2) τῆς Συμβάσεως,
 - α) εἰς μέν τήν περίπτωσιν οἰουδήποτε τῶν ἀναφερομένων ἐν τὰ παραγράφω (1) τοῦ 1ου ἄρθρου τῆς Συμβάσεως ἐδαφῶν, ἔγκλημα διά τό ὁποῖον δύναται να ἐπιβληθῆ ποινή φυλακίσεως πέντε καί πλέον ἐτῶν・
 - β) είς δε τήν περίπτωσιν του Βασιλείου της 'Ελλάδος, ἔγκλημα συνιστῶν "μαχούργημα" κατά τούς νόμους τοῦ Βασιλείου της 'Ελλάδος.

MEPOE II.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΙ

Αρθρον 3ον

- 1) Τό ἀποστέλλον κράτος δύναται να ίδρύη και διατηρή προξενεῖα εἰς τα ἐδάφη τοῦ δεχομένου κράτους ὁπουδήποτε τρίτον κράτος ἔχει προξενεῖον, και ὁπουδήποτε ἀλλαχοῦ τό δεχόμενον κράτος συναινέσει εἰς τήν ἴδρυσιν προξενείου. Τό ἀποστέλλον κράτος δύναται, κατά τό δοκοῦν, να ὁρίζη ἐάν τό προξενεῖον θά εἶναι γενικόν προξενεῖον, προξενεῖον, ὑποπροξενεῖον ἤ προξενικόν πρακτορετον.
- 2) Τό ἀποστέλλον κράτος πληροφορεῖ τό δεχόμενον κράτος περί τῆς περιφερείας ἐκάστου προξενείου του καί, ὑπό τήν ἐπιφύ= λαξιν τῆς παραγράφου (3) τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύναται νά καθορί- ζη κατά τό δοκοῦν τά ορια τῆς περιφερείας αὐτοῦ.
- Τό δεχόμενον κράτος δικαιοθται να άρνηταν την υπαγωγήν ύπό προξενικήν τινα περιφέρειαν.
 - σ) οίασδήποτε περιόχης μή συμπεριλαμβανομένης είς, προξενικήν περιφέρειαν καί μή άνοικτης είς τούς Έμπορικούς Έπιτρόπους (Trade Commissioners) ξ έμπορικούς άντιπροσώπους τρίτου κράτους.
 - β) οίωνδήποτε έδαφῶν τρίτου κράτους.
- 4) Ο πρόξενος δύναται, κατόπιν γνωστοποιήσεως πρός τά δεχόμενον κράτος, νά ἀσκη προξενικά καθήκοντα ἔξω της προξενικής αὐτοῦ περιφερείας, πλήν ἐάν τό δεχόμενον κρώτος ἀντιτίθεται πρός τοῦτο.

Αρθρον 4ον

- 1) Τό ἀποστέλλον κράτος δύναται νά διορίζη εἰς τά πρόξενετά του προξένους οἰουδήποτε βαθμοῦ καί εἰς οἰονδήποτε ἀριθμόν κρίνει ἀναγκατον. Τό ἀποστέλλον κράτος ἀνακοινοῖ ἐγγράφως εἰς τό δεχόμενον κράτος τόν διορισμόν τοῦ προξένου εῖς τι προξενετον. Εἰς τήν περίπτωσιν ἀμίσθων προξένων, ὑπηκόων τοῦ δεχομένου κράσνους, τοῦτο δύναται νά ζητήση ὅπως ληφθή προηγουμένως διά τής διπλωματικής ὁδοῦ ἡ συναίνεσις αὐτοῦ εἰς τόν διορισμόν ἀὐτῶν.
- 2) Τό έκτελεστήριον ή άλλη άναγνώρισις δίδεται παρά τοῦ δεχομένου κράτους ώς οἶον τε τάχιστα καί ἄνευ καταβολής τέλους, ἐπί τῆ προσκομίσει τοῦ διπλώματος ἡ άλλης ἀνακοινώσεως περί τοῦ διορισμοῦ τοῦ προξένου. Ἐργ ὅσον παρίστάπαι αναγκη παρέχεται προ-

σωρινή ἀναγνώρισις μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐκτελεστηρίου ἥ ἐτέρας ἀναγνωρίσεως.

- Αρνησις ἐκτελεστηρίου ἢ ἐτέρας ἀναγνωρίσεως δέν συγχωρεῖται ἄνευ εὐλόγου αἰτίας.
- 4) Τό δεχόμενον κράτος δέν λογίζεται ώς συναινέσαν εἰς τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τοῦ προξένου ἢ ὡς παραχωρῆσαν αὐτῷ τά εὐεργετήματα τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως μέχρι τῆς ὑπ'αὐτοῦ ἐκδόσεως ἐκτελεστηρίου ἢ ἐτέρας ἀναγνωρίσεως»

*****Αρθρον 5ου

- 1) Αμα τη λήψει αἰτήσεως τό δεχόμενον κρότος ὀφείλει
 νό γνωστοποιη ἀμελητεί εἰς τός ἀρμοδίας αὐτοῦ ἀρχός τό ὅνομα παν τός προξένου δικαιουμένου νό ἐνεργη κατό τήν παροῦσαν Σύμβασιν.
- 2) 'Ως ἐπίσημος ἐκπρόσωπος τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους, ὁ πρόξενος δικαιοῦται ἰδιαιτέρας προστασίας καί τῆς ἄκρας ἐκτιμήσσεως πασῶν τῶν ἀρχῶν τοῦ δεχομένου κράτους μεθ'ὧν διατελεῖ εἰς ἐπίσημον ἐπικοινωνίαν.
- 3) Τό δεχόμενον κράτος δύναται να άνακαλέση τό έκτελε—
 στήριον ή έτέραν άναγνώρισιν προξένου οὖτινος ή διαγωγή ἔδωκεν
 σοβαράν ἀφορμήν παραπόνων. 'Ο λόγος τῆς τοιαύτης ἀνακλήσεως γνω—
 στοποιεῖται, κατόπιν αἰτήσεως, εἰς τό ἀποστέλλον κρότος, διά τῆς
 διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Αρθρον 6ον

Τό ἀποστέλλον κράτος εἶναι ἐλεύθερον νό χρησιμοποιή τόν ἀναγκατον ἀριθμόν προξενικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ προξενεῖό του, εῗ—τε οὖτοι εἶναι ὑπήκοοι αὐτοῦ, εἴτε ὑπήκοοι τοῦ δεχομένου ἢ και τρίτου κράτους. Οἱ πρόξενοι ἀνακοινοῦσι τὰ ἀνόματα και διευθύν—σεις τῶν ὑπαλλήλων τούτων πρός τήν Κυβέρνησιν τῆς χώρας. Ἡ Κυ-βέρνησις τῆς χώρας εἶναι ἀρμοδία νὰ ὀρίζη τήν ἀρμοδίαν ἀρχήν πρός τήν ὀποίαν θὰ γίνηται ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη.

<u>*Αρθρον 7ον</u>

Πρόξενος ή ὑπάλληλος δύναται νά διορισθή προσωρινώς πρό ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων ἀποβιώσαντος προξένου ή ἀνικόνου λόγω ἀσθενείας, ἀπουσίας ή ἄλλης αἰτίας. Κατόπιν γνωστοποιήσεως πρός τήν Κυβέρνησιν τῆς χώρας, ὁ οὕτω ὁρισθείς ἀναπληρωτής δύναται νά ἀσκῆ τὰ καθήκοντα ταῦτα καί νά ἀπολαύη τῶν εὐεργετημάτων τῶν δια-

τάξεων της παρούσης Συμβάσεως μέχρι της είς τήν θέσιν του έπιστροφής του προξένου ή του διορισμού νέου.

Apopov 800

Τό ἀποστέλλον κράτος δύναται, τῆ ἀδείς τοῦ δεχομένου Κράτους, νό διορίζη ἔν ἥ πλείονα μέλη τῆς διαπεπιστευμένης πα-ρά τῷ κράτει τοὐτῷ διπλωματικῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς πρός λειτουρ-γίαν προξενείου κειμένου ἐν τῆ ἔδρα τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως τοῦ δεχομένου κράτους. Οἱ τοιοῦτοι διορισμοί γίνονται συμφώνως πρός τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τῆς παρούσης Συμβάσεως. Οἱ οὕ-τω διοριζόμενοι πρόξενοι δέν παύουσιν ἀπολαύοντες ἀπάντων τῶν ἐκ τῆς διπλωματικῆς αὐτῶν ἰδιότητος προνομίων καί ἀσυλιῶν, πλήν ὅμως, ὡς πρός τήν προξενικήν αὐτῶν ἰδιότητα ἀπάκεινται εἰς τάς διατάξεις τῆς Συμβάσεως.

MEPOE III

NOMIKA DIKAIQMATA KAI AEYAIAI

"Αρθρον<u>9</u>ον

- 1. Τό ἀποστέλλον κράτος δύναται, συμφώνως πρός τούς καθοριζομένους ὑπό τῶν νόμων τῆς χώρας ὅρους, νά ἀποκτῷ, νέμηται
 καί κατέχη ὑπό οἰονδήποτε τυχόν ὑφιστάμενον κατά τούς νόμους τῆς
 χώρας τίτλον, εἶτε ἐπ'ὁνόματι αὐτοῦ εἶτε ἐπ'ὁνόματι ἐνός ῆ πλειόνων φυσικῶν ῆ νομικῶν προσώπων ἐνεργούντων διά λογαριασμόν του,
 γήπεδα, κτίρια, μέρη κτιρίων καί παραρτήματα αὐτῶν, κείμενα ἐν
 τῆ χώρα καί ἀναγκαιοῦντα ε՞ις τό ἀποστέλλον κράτος διά προξενεῖα
 ἥ διά κατοικίαν ἐμμίσθων προξένων ῆ δι ἄλλους σκοπούς, πρός τούς
 ὁποίους τό δεχόμενον κράτος δέν ἀντιτίθεται, προκύπτοντας δ'ἐκ
 τῆς λειτουργίας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους.
 *Βάν κατά τούς νόμους τῆς χώρας ἀπαιτῆται, πρό πάσης τοιαύτης
 κτήσεως, ἡ ἄδεια τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, ἡ ἄδεια αὕτη θά παρέχηται,
 ἐφ'ὄσον ἐξεπληρώθησαν αἰ ἀναγκαῖαι διατυπώσεις.
- 2) Τό ἀποστέλλον κράτος δικαιοθται νά ἀνεγείρη δι'οίονδήποτε ἐκ τῶν καθοριζομένων ἐν τῆ 1η παραγράφω τοῦ παρόντος ἄρθρου σκοπῶν, κτίρια καί παραρτήματα ἐπί οὖτω ὑπ'αὖτοθ κτηθέντος ἐδάφους.
 - 3) *Εννοείται ότι τό ἀποστέλλον κράτος δέν ἐξαιρείται

της τηρήσεως των σχετικών μέ την άνοικοδόμησιν καί τα σχέδια πόλεων διατάξεων καί περιορισμών, των έφαρμοζομένων έν τη περιοχή έν τη δποίς κεΐνται τα γήπεδα, τα κτίρια, μέρη κτιρίων καί παραρτήματα, περί ων αί παράγραφοι 1 καί 2 του παρόντος ἄρθρου.

"Αρθρον 10ο₩

- 1) Δύνανται νά τίθενται ἐπί τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβόλου καί ἐξωτερικοῦ τοίχου τοῦ κτιρίου ἐν ῷ τό προξενείον εἶναι ἐγκατεστημένον, ὁ θυρεός ἥ ἐθνικόν ἔμβλημα τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους μετά καταλλήλου ἐπιγραφῆς προσδιοριζούσης τό προξενείον εἰς τήν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ὅπως τίθενται οἱ τοιοῦτοι θυρεοί ἥ ἐθνικά ἐμβλήματα καί ἐπιγραφαί ἐπί τῆς θύρας εἰσόδοι τοῦ προξενείου ἥ παρ ἀὐτήν.
- 2) 'Η σημαία τοῦ ἀποστέλλοντος χράτους, ὡς και ἡ προξενική σημαία, δύνανται νά ὑψῶνται ἐπί τοῦ προξενικοῦ καταστήματος, εἰς καταλλήλους δέ εὐκαιρίας, και ἐπί τῆς κατοικίας τοῦ προξένου.
 'Επί πλέον ὁ πρόξενος δύναται νά ἀναρτῷ τόν θυρεόν ῆ τό ἔμβλημα ὡς και νά ὑψοὶ τήν σημαίαν τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους και τήν προξενικήν σημαίαν, εἰς τά ὀχήματα, πλοῖα και ἀεροσκάφη τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ ἐν τῷ ἐνασκήσει τῶν κοθηκόντων του.
- 3) 'Η ἀστυνομία ή ἄλλαι ἀρχαί τῆς χώρας δέν δύνανται να εἰσέρχωνται εἰς τό προξενικόν γραφεῖον ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ, ἐάν δέν δύναται νά ληφθῆ ἡ τοιαύτη συναίνεσις, μόνον κατόπιν τοῦ προσήκοντος ἐντάλματος ἢ δια-δικασίας καί τῆ συγκαταθέσει τοῦ οἰκείου ἐπί τῶν 'Εξωτερικῶν 'Υπουρ-γοῦ.'Η συναίνεσις τοῦ προξένου ἐξυπακούεται εἰς τήν περίπτωσιν πυρ-καιας ἢ ἄλλου ἀτυχήματος, ἢ ἐόν αἰ ἀρχαί τῆς χώρας εὐλόγως πιστεῦ-ωσιν ὅτι διεπράχθη ἢ διαπράττεται ἢ πρόκειται νά διαπραχθῆ ἐν τῷ προξενικῷ γραφείῳ βίαιον ἔγκλημα. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης πιραγράφου δέν ἔχουσιν ἐφαρμογήν προκειμένου περί προξενικοῦ γραφείου διευθμνομένου ὑπό προξένου ἔχοντος τήν ὑπηκοότητα τοῦ δεχο-μένου κράτους ἢ μή ὄντος ὑπηκόου τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους.
- 4) Τό προξενετον δέν χρησιμοποιετται πρός παροχήν ἀσύλου εἰς φυγοδίκους. Ἐθάν ὁ πρόξενος ἀρνηθη νά παραδώση φυγόδικον ἐπί τη νομίμω αἰτήσει των ἀρχων της χώρας, αὶ ἀρχαί αὖται, ἐπιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου (3) τοῦ παρόντος •ἄρθρου, ἀφο-

ρωσῶν εἰς τό προξενικό γραφεῖα, δύνανται ἐν ἀνάγκη, νό εἰσέλθω— σιν ὅπως συλλόβωσι τόν φυγόδα.

- 5) Ἡ εἴσοδος ἥ ἔρευνα εἰς προξενικόν γραφεῖον κατά τάς παραγράφους (3) καί (4) τοῦ παρόντος ἄρθρου διεξάγεται λαμβανομένου δεόντως ὑπ'ὄψιν τοῦ ἀπαραβιάστου τῶν προξενικῶν ἀρχείων, ὡς τοῦτο ἀναγνωρίζεται ἐν τῇ (1) παραγράφω τοῦ ἄρθρου 12.
- 6) Ο πρόξενος δέν θά ἐπωφελῆται τῶν ὑπό τῆς παρούσης Συμβάσεως παρεχομένων εἰς τό προξενικόν γραφεῖον προνομίων πρός οἰονδήποτε σκοπόν μή σχετιζόμενον μέ τήν ἄσκησιν τῶν προξενικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

Αρθρον 11ου

- 1) Σάροι, κτίρια, μέρη κτιρίων καί ποραρτήματα αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐπίπλων καί τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν, ἀνή-κοντα ἢ κατεχόμενα ἀποκλειστικῶς πρός οἰονδήποτε τῶν καθοριζομένων ἐν τῆ παραγράφω (1) τοῦ 9ου ἄρθρου σκοπῶν, ὡς καί τά ὀχήματα, πλοῖα καί ἀεροσκάφη τῶν προξενείων, δέν ὑπόκεινται εἰς στρατιωτικάς ἐπιτάξεις ἢ παροχήν καταυλισμῶν. Οἱ χῶροι οὖτοι, τά κτίρια, καί παραρτήματα αὐτῶν δέν ἐξαιροῦνται ἀπαλλοτριώσεως ἢ καταλήψεως διά σκοπούς ἐθνικῆς ἀμύνης ἢ δημοσίας ὡφελείας συμφώνως πρός τούς νόμους τῆς χώρας, πλήν ὅμως, ἐάν παραστῆ ἀνάγκη λήψεως παρομοίου μέτρου ἀφορῶντος τήν τοιαύτην ἰδιοκτησίαν, δέον να λαμβάνηται πάσα μέριμνα ὅπως μή παρεμποδίζηται ἡ διεξαγωγή τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας.
- 2) 'Ωσαύτως, ὁ πρόξενος ἥ προξενικός ὑπάλληλος, ἐφ'όσον εἰς ἐκατέραν τῶν περιπτώσεων πληροῦσι τοῦς ἐν τῷ παραγράφψ (5) τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένους ὅρους, ἡ κατοικία, τά ἔπιπλα και ἄλλα οἰκιακό ἀντικείμενα, ὡς και τά εἰς αὐτοῦς ἀνήκοντα ਜ παρ'αὐτῶν κατεχόμενα ὀχήματα, πλοῖα και ἀεροσκάφη, ἐξαιροῦνται πάσης στρατιωτικῆς ἐπιτάξεως, εἰσφορᾶς ἥ παροχῆς καταυλισμῶν.Τό προνόμιον τοῦτο δέν ἐκτείνεται ἐπί ἄλλης περιουσίας ἀνηκούσης αὐτοῖς. Ἡ κατοικία τοῦ προξένου ἥ τοῦ ὑπαλλήλοι δέν ἐξαιρεῖται ἀπαλλοτριώσεως ἥ καταλήψεως διά σκοπούς ἐθνικῆς ἀμύνης ἥ δημοσίας ὡφελείας συμφώνως πρός τούς νόμους τῆς χώρας.
 - 3) Ἐπί πλέον καταβάλλεται, ούχί βραδύτερον τῶν τριῶν

μηνών ἄπὰ τῆς ήμερομηνίας καθ ῆν πό προξενείον, ὁ πρόξενος ῆ ὁ ὑπάλληλος ἐστερήθησαν τῆς νομῆς, ἡ προσήκουσα ἀποζημίωτις διὰ τῆν ἀπαλλατρίωτις ἢ κατάληψεν, πληρωτέα εἰς τήν μάλλον εὐνοικήν ἐιὰ τιὰ ἀπαλλατρίωτις ἢ κατάληψεν, πληρωτέα εἰς τήν μάλλον εὐνοικήν ἐιὰ τιὰ ἀπολλατρίωτις ἐπαλλοτριώσεως ἢ καταλήψεως τῆς ἰδιοκτησίας κατὰ τόν χρόνον τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ καταλήψεως τῆς ἰδιοκτησίας ἐνὰ ὑπὰ μορφάν εὐχερῶς μετατρέψιμον εἰς τὰ νόμισμα τοῦ ἀποστέλ-λουτός μορφάν εὐχερῶς μετατρέψιμον εἰς αὐτά, διά πάντα τὰ ἐν τῷ προξένε ὑμ ἀνμφέραντα κυριότητος συμπεριλαμβανομένων τῶν χώρων, ἤ ἀπιρίων, μερῶν ετιρίων και παραρτημάτων αὐτῶν, τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτούς ἢ κατεχομένων παρ ἀιτῶν ἀποκλειστικῶς δι ἔνα ἐκ τῶν ἀκοπῶν τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ παραγράφω (1) τοῦ ἄρθρου (9),τά ὁποῖα ἀνήκουσι κατά κυριότητα εἰς τό ἀποστέλλον κράτος ἢ τυγχά-λουτος ἐμπεπιστευμένα παρά τῷ προξένῳ ἢ ὑπαλλήλω ἢ ἔτέρφ φυσικῷ ἡ νομικῷ προσώπὸ ἐνεργοῦντε διά λογαριασμάν τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους.

- 4) Ο πρόξενος, έφ'όσον δέν είναι ὑπήποος τοῦ δεχομένου κρότους, ὡς και ὁ προξενικός ὑπάλληλος, ἐφ'όσον πληφοί τοῦς ἐν τῆ παραγράφψ (5) τοῦ παρόντος ἄρθρου ὅρους, ἐξαιροῦνται πάσης ὑπηρεσίας στρατιωτικής, ναυτικής, ἀεροπορικής, ἀστυνομικής, διαικητικής και τῆς ὑποχρεώσεως να ὑπηρετῶσεν ὡς ἔνορποι...
- 9) 'Ως πρός τους ἐν τοτς παραγράφοις (2) και (4) του παρόντος ἄρθρου ἄρους, οὖτοι ὑφορῷσι τὰ πρώσωπα ἄτινα.
 - α) είναυ ὑπήκοος τοῦ ἀποστέλλοντος πράτους και δάν κέκτηντας τήν έθνικότητο τοῦ δεχαμένου πράτους.
 - β) δέν μετέρχονται ἰδιωτικόν τι ἐμάγγὲλμφ πρώς πορισμόν κέρδους ἐν τῷ χώρφ καί
 - γ) δέν ήσαν τακτικοί κάτοικοι τῆς χώρας κατά τόν χρόνον τοῦ διορισμοῦ των εἰς τὸ προξενετον.

Αρθρον 12ον

- 1) Τά ἀρχεῖα ὡς και λοιπά ἐπίσημα ἔγγράφα τοῦ προξενείου εἶναι ἐν παντί χρόνψ ἀπαραβίαστα, αἰ δε ἀρχαι τῆς χώρας ἐπ'οὐδενι λόγψ δύνανται να ἐξετάζωσιν ἥ κατακρατώσιν οἰαδήποτε ἐξ αὐντών.
 - 2) Τά τοιαθτα άρχετα καί λοιπά έπίσημα έγγραφα φυλάσ-

σονται κεχωρισμένως ἀπό τό ἔγγραφα, βιβλία ἥ ἀλληλογραφίαν
τοῦ προξένου ἥ ὑπαλλήλου, τό ἀναφερόμενα εἰς ἄλλα ζητήματα. Ἡ
δι όταξις αὕτη δέν ἀπαιτεῖ τόν διαχωρισμόν τῶν διπλωματικῶν
ἀπό τῶν προξενικῶν ἀρχείων καῖ ἐπισήμων ἐγγράφων ὀσάκις τό
προξενικῶν γραφεῖόν κεῖται ἐν τῷ κτιρίψ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς.

- 3) *Ο πρόξενος δικαιούται νά ἐπικοινωνή μετά της Κυβερνήσεώς του, μετά της προϊσταμένης αύτου διπλωματικής άποστολής ή μετ' άλλων έν τη σύτη χώρα κειμένων προξενείων του άποστέλλοντος κράτους, ταχυδρομικώς, τηλεγραφικώς, τηλεφωνικώς και δι' Ελλων δημοσίων μέσων, δύναται δέ να ἀποστέλλη και λαμβάνη ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν δι'ἐνσφραγίστων προξενικῶν φακέλλων, σάκκων καί άλλων περιβλημάτων καί να χρησιμοποιψ είς ἀμφοτέρας τάς περιπτώσεις μυστικήν γλώσσαν. 'Οσάκις ὅμως τό δεχόμενον πράτος εὐρίσκεται ἐν πολέμφ, τό δικαίωμα τοῦτο ἐπικοινωνίας καί άλληλογραφίας μετά τής προϊσταμένης διπλωματικής ἀποστολής, ἐάν αὔτη εὐρίσκηται ἐκτός τῶν ἐδαφῶν τοῦ δεχομένου κράτους, δύναται νά περιορίζηται. Έπι πλέον ὁ πρόξενος δύναται όμοίως νά ἐπικοινωνῆ καί ἀλληλογραφῆ μετ'ἄλλων διπλωματι- " κῶν ἀποστολῶν καί προξενείων τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους ἢ μετά τῶν ἀρχῶν ἄλλων ἐδαφῶν τοῦ κράτους τοίτου, ἐκτός ἐάν τό δεχόμενον κράτος εὐρίσκηται ἐν πολέμω, ὀπότε τό κατ'ἐπέκτασιν τοῦτο δικαίωμα δύναται νά περιορίζηται.
- 4) Ἡ ἐν τῆ προηγουμένη ποραγράφω ἀναφερομένη ἐπίσημος προξενική ἀλληλογραφία τυγχάνει ἀπαραβίαστος, αἰ δέ ἀρχαί τῆς χώρας δέν θά ἐξετάζωσιν ἥ κατακρατώσι ταὐτην. Εἰς ἐξαιρετικάς ὅμως περιπτώσεις, δύνανται αὖται νά ζητήσωσιν ὅπως
 ἐνσφράγιστοι προξενικοί φάκελλοι, σάκκοι καί ἄλλα περιβλήματα,
 ἀνοίγωνται παρουσία των ὑπό τοῦ προξένου, ἴνα βεβαιωθώσιν ὅτι
 ταῦτα δέψ περιέχουσιν ἄλλο τι πλήν τῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας.
- 5) 'Ο πρόξενος και ὑπάλληλος δικαιούνται να ἀρνώνται αἴτησι» τῶν δικαστηρίων ἥ τῶν ἀρχῶν τῆς χώρας ὅπως οὖτοι προσκομίζωσιν ἔγγραφα ἐκ τῶν ἀρχείων των ἥ ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα ξ΄ ὅπως προβαίνωσιν εἰς καταθέσεις ἐπί θεμάτων ἐντός τοῦ κύκλου

των ἐπίσήμων αὐτων καθηκόντων. Τοιαύτη ὅμως αἴτησις γίνεται δεκτή μόνον πρός, τό συμφέρον τῆς δικαιοσύνης καί ἐάν κατά τήν κρίσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τοῦτο εἶναι δυνατόν ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ ἀποστέλλοντος πράτους.

6) ¹Ο πρόξενος δικαιούται ὢσαύτως νά ἀρνήται μαρτυρικήν κατάθεσιν ὧς ἐμπειρογνώμων ὄσον ἀφορὰ τήν νομοθεσίαν τοῦ ἀποστέλ-λοντος κράτους.

Αρθρον 13ον

- 1) *Ο πρόξενος ή ὖπάλληλος δέν ὖπόκεινται εἰς τήν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων τοῦ δεχομένου κράτους διά πράξεις τελεσθείσας ὑπό τήν ἐπίσημον αὐτῶν ἰδιότητα καί ὑπαγομένας κατά τό διεθνές δίκαιον εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς προξένων, ἐκτός ἐἀν τό ἀποστέλλον κράτος ζητήση ή συγκατατεθή διά τοῦ διπλωματικοῦ αὐτοῦ ἀντιπροσώπου εἰς τήν δικαιοδοσίαν ταύτην.
- 2) Έννοετται ότι αὶ διατάξεις τῆς 1ης παραγράφου τοῦ παράντος ἄρθρου δέν ἀποκλείουσι τήν ὑπαγωγήν τοῦ προξένου και ὑπαλλήλου εἰς ἀστικήν δίκην συνεπεία συναφθέντος ὑπ'αὐτῶν συμβολαίου, ἐν τῷ ὁποίψ δέν συνεβλήθησαν ὑητῶς ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεώς των και ἐν τῷ ὁποίψ τό ἔτερον μέρος ἀπέβλεπε προσωπικῶς πρός αὐτούς διά τήν ἐκτέλεσιν, καὶ ὅτι αὶ διατάξεις τῆς 5ης παραγράφοι τοῦ 12ου ἄρθρου δέν παρέχουσι τό δικαίωμα εἰς τόν πρόξενον ῆ ὑπάλληλον νά ἀρνωνται τήν προσαγωγήν ἐγγράφοι τινός ῆ τήν μαρτυρίαν των ἐν σχέσει πρός τό τοιοῦτον συμβόλαιον.
 - 3) Δύναται να ζητήται ἀπό τόν πρόξενον ἥ ὑπάλληλον να καταθέτωσιν ὡς μάρτυρες ἐν ἀστική ἥ ποινική δίκη, ἔξαιρέσει τῶν ἐν ταῖς
 παραγράφοις (5) καί (6) τοῦ 12ου ἄρθρου προβλεπομένων περιπτώσεων.

 Ἡ Αρχή ἢ τό δικαστήριον τὰ ὁποῖα ζητοῦσι τήν μαρτυρίαν των λαμβάνοισι πῶν λογικόν μέτρον πρός ἀποφυγήν ἀναμίξεως εἰς τήν ἄσκησιν τῶν
 ἐπισήμων αὐτῶν καθηκόντων. Προκειμένου περί προξένοι, ἡ ᾿Αρχή ἢ τό
 δικεστήριον θά μεριμνῶσιν, ὅπου τοῦτο εἶναι ἐπιτρεπτόν καί δυνοτόν,
 πρός λήψιν τῆς τοιαύτης μαρτυρίας, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, εἰς τό
 γραφεῖον ἢ τήν κατοικίαν αὐτῶν.
 - 4) Απαντα τό αυτοκίνητα όχηματα, πλοΐα καί ἀεροσκάφη, τό ἀνήκοντα εἰς τό ἀποστέλλον κράτος καί χρησιμοποιούμενα διά τούς σκο-

πούς του προξενείου, του προξένου ή ὑπαλλήλου, ὡς ἐπίσης καί ἄ
επαντα τά αὐτοκίνητα ὀχήματα, πλοῖα καί ἀεροσκάφη τά ἀνήκοντα εἰς
πρόξενον ἡ ὑπάλληλον, δέον νά ἀσφαλίζωνται ἐπαρκῶς δι'ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων κατά κινδύνων ἔναντι τρίτων. 'Αγωγαί ἐκ μέρους
τρίτων σχετικῶς μέ τοιούτους κινδύνους θεωροϋνται ὡς συ νεπαγόμεναι τήν ἐν τῷ 2ᾳ παραγράφω τοῦ παρόντος ἄρθρου εὐθύνην, αὶ δέ διατάξεις τῆς 5ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12.δέν παρέχουσι δικαίωμα
εἰς τόν πρόξενον ἡ ὑπάλληλον νά ἀρνῶνται τήν προσαγωγήν ἐγγράφου
ἡ τήν μαρτυρικήν αὐτῶν κατάθεσιν σχετικῶς μέ τοιαύτας ἀγωγάς.

5) Ο πρόξενος, ή σύζυγος αὐτοῦ καὶ τὰ συνοικοῦντα ἀνήλικα τέκνα του ἐξαιροῦνται τῶν διατυπώσεων περί ἐγγραφῆς και ἀδείας παραμονῆς τῶν ἀλλοδαπῶν συμφώνως πρός τούς νόμους τῆς χώρας, και δέν ὑπόκεινται εἰς ἀπέλασιν ἐφ'ὅσον ὁ πρόξενος ἔχει τό ἐκτελεστή-ριον αὐτοῦ ἥ ἐτέραν ἀναγνώρισιν.

<u>"Αρθρον 14ον</u>

Έξαιρέσει τη αιτήσει ή τη συναινέσει του ἀποστέλλοντος κράτους, ὁ ἔμμισθος πρόξενος δέν ὑποβάλλεται ἐντός τῶν ἐδαφῶν τοῦ δεχομένου κράτους εἰς προφυλάκισιν διά πράξεις μή τελέσθείσας ὑπό τήν ἐπίσημον αὐτοῦ ἰδιότητα, ἐκτός ἐάν κατηγορήται διά βαρύ ἔγκλημα ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν ἄρθρψ 2 (3) τῆς παρούσης Συμβάσεως.

MEPOE IY

OIKONOMIKA IIPONOMIA

<u>Αρθρον 15ον</u>

Οὐδείς φόρος ή ἔτερον παρόμοιον τέλος οἰασδήποτε φύσεως (ἐθνικής, κρατικής, ἐπαρχιακής, δημοτικής ή ἄλλης) ἐπιβάλλεται ή εἰσπράττεται ἐν τῆ χώρα ἀπό τό ἀποστέλλον κράτος, ή ἀπό φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον ἐνεργοῦν ἐκ μέρους του, ἐν σχέσει μέ

α) τήν κυριότητα ή κατοχήν χώρων, κτιρίων, μερῶν κτιρίων ή παραρτημάτων αὐτῶν χρησιμοποιουμένων ἀποκλειστικῶς διά τινα τῶν ἐν παραγράφω (1) τοῦ ἄρθρου 9 τῆς παρούσης Συμβάσεως καθοριζομένων σκοπῶν, πλήν φόρων ἡ ἐτέρων βιρῶν ἐπιβαλλομένων δι'ὑπηρεσίας ἡ διά τοπικά δημόσια βελτιωτικά ἔργα, καθ'ὅ μέτρον τά ὡς ἄνω

ἀκίνητα ἀφελοῦνται ἐξ αὐτῶν.

- β) δικαιοπραξίας ἤ δικαιόγραφα σχετιζόμενα μέ τήν κτησιν ἀκινήτου περιουσίας πρός τινα τῶν ἐν λόγψ σκοπου.
- γ) τήν κυριότητα, νομήν ή χρήσιν κινητής περιουσίας διά προξενικούς σκοπούς.

Αρθρον 16ον_

- 1) α) Οὐδείς φόρος ἢ ἔτερον παρόμοιον τέλος οἰασδήποτε φύσεως ἐπιβάλλεται ἢ εἰσπράττεται ἐν τἢ χώρα ὑπό τοῦ δεχομένου κράτους, ἢ ὑπό οἰασδήποτε πολιτείας, ἐπαρχίας, δήμου ἢ ἔτέρας τοπικῆς ὑποδιαιρέσεως αὐτῶν, ἐν σχέσει πρός τά διά λογαριασμόν τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους εἰσπραττόμενα τέλη ἔνεκα προξενικῶν ὑπηρεσιῶν,ἢ ἐν σχέσει πρός οἰανδήποτε ἀπόδειξιν εἰσπράξεως τῶν τεπλῶν τούτων.
 - β) Τό ἀποστέλλον κράτος, ἥ ὁ πρόξενος ἢ ὑπάλληλος αὐτοῦ, ἀπαλλάσσονται ἐν τῷ χώρᾳ πάντων τῶν φόρων ἢ ἐτέρων παρομοίων τελῶν οἰασδήποτε φύσεως, τῶν ἐπιβαλλομένων ἢ εἰσπραττομένων ὑπό τοῦ δεχομένου κράτους, ἢ ὑπό οἰασδήποτε πολιτείας, ἐπαρχίας, δήμοι ἢ ἐτέρας τοπικῆς ὑποδιαιρέσεως αὐτοῦ, ἐν σχέσει πρός πράξεις τελεσθείσας ἐν τῆ ἐνασκήσει τῶν ἐπισήμων καθηκόντων τοῦ προξένου ἢ ὑπαλλήλου. Ἡ ἀπαλλαγή αὕτη δέν ἰσχίει ἐπί φόρων ἢ ἐτέρων παρομοίων τελῶν εἰς τὰ ὁποῖα τρίτον πρόσωπον κατά νόμον ὑπόκειται, καίτοι τό βάρος τοῦ φόρου ἢ ἐτέροι παρομοίοι τέλοις δυκπόν νὰ ἐπιπώτη ἐπί τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους ἢ τοῦ προξένου ἢ τοῦ ὑπαλλήλοι.
- 2) Οὐδείς φόρος ἢ ἔτερον παρόμοιον τέλος οἰασδήποτε φύσεως ἐπιβάλλεται ἐν τῆ χώρα ὑπό τοῦ δεχομένου κράτους, ἢ ὑπό οἰασδήποτε πολιτείας, ἐπαρχίας, δήμου ἢ ἐτέρας τοπικῆς ὑποδιαιρέσεως αὐτοῦ, ἐν σχέσει πρός τάς κρατικάς ἀποδοχάς, μισθούς, ἡμερομίσθια ἢ ἐπι-δόματα τά ὁποῖα ὁ πρόξενος λαμβάνει ὡς ἀμοιβήν τῶν προξενικῶν αὐ-τοῦ ὑπηρεσιῶν.
 - 3) Αὶ διατάξεις τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύ-

ουσιν ώσούτως ἐπί τῶν κρατικῶν ἀποδοχῶν, μισθῶν, ἡμερομισθίων ਜ ἐπιδομάτων τά ὁποῖα οἰ προξενικοί ὑπάλληλοι λαμβάνουσιν ὡς ἀ-μοιβήν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν εἴς τι προξενεῖον, ἐκτός ἐάν οἰ προξενικοί οὖτοι ὑπάλληλοι εἶναι ὑπήκοοι τοῦ δεχομένου κράτους.

- 4) 'Ο πρόξενος ἥ ἰπάλληλος ἀπαλλάσσονται ἐπιπροσθέτως ἐν τῷ χώρα, ἐξαιρέσει τῶν προβλεπομένων ἐν παραγράφω (5) τοῦ παρόντος ἄρθρου τεριπτώσεων, παντός φόρου ἣ ἐτέρων παρομοίων τελῶν οἰασδήποτε φύσεως, ἐπιβαλλομένων ἥ τιχόν εἰσπραττρμένων ὑπό τοῦ δεχομένοι κράτους, ἥ ἰπό οἰασδήποτε πολιτείας, ἐπαρχίας, δήμου ἥ ἐτέρας τοπικῆς ὑποδιαιρέσεως αὐτοῦ, ἐξαιρέσει τῶν δι'εἰσαγωγήν εἰς τήν χώραν ἤ ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἐπιβαλλομένων φόρων καί δασμῶν, περί τῆς ἀπό τῶν ὁποίων ἀπαλλαγῆς προβλέπει ἀποκλειστικῶς τό ἄρθρον 17ον, ἐφ'ὄσον ὁ πρόξενος οἶτος ἥ ὑπάλληλος
 - α) δέν είναι ὑπήκοοι τοῦ δεχομένου κράτους καί.
 - β) δέν μετέρχονται ἐν τῆ χώρο ἰδιωτικόν ἐπάγγελμα πρός πορισμόν κέρδους καί
 - γ) είναι μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους, ἥ ἐἀν δέν είναι μόνιμοι ὑπάλληλοι τούτου, δέν ἦσαν τακτικοί κάτοικοι τῆς χώρας κατά τόν χρόνον τοῦ διορισμοῦ των εἰς τό προξενεῖον.
 - 5) α) Αἰ διστάξεις τῆς 4ης παραγράφοι τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐσχίουσι μόνον προκειμένοι περί τῶν φόρων ἢ ἐτέρων παρομοίων τελῶν ἀιά τά ὁποῖα, ἐλλείψει τῆς προβλε-πομένης ὑπό τοῦ παρόντος ἄρθροι ἀπαλλαγῆς, ὁ πρόξε-νος ἢ ὑπάλλπλος θά ἦσαν τά κατά νόμον ὑπόχρεα πρόσωπα, δέν ἔγοισι δέ ἰσχίν προκειμένοι περι φόρων ἢ ἐ-τέρων παρομοιων τθῶν διά τά ὁποῖα τρίτον τι πρόσωπον εἶναι κατά νόμον ὑπόχρεον, καίτοι τό βάρος τοῦ φόρου ἢ ἐτέροι παρομοίοι τέλοις δινατόν νά ἐπιπίπτη ἐπί τοῦ προξένοι ἢ ὑπάλλήλου. Ἐάν ὅμως ὁ πρόξενος ἢ ὑπάλλπλος ὁικαιοῦνται εἰσοδήματος τινός ἐκ πηγῶν ἐκτός τῆς χώρας, τό δέ εἰσόδημα τοῦτο εἶναι πληρωτέον αὐ-τοῖς ἢ εἰσπράττεται διά λογαριασμόν αὐτῶν ὑπό τραπέ-

- τησιν του φόρου είσοδήματος κατά τήν πληρωμήν του είσοδήματος και ἀπόδοσιν λογαριασμού διά τόν ούτω κρατηθέντα φόρον, ὁ πρόξενος ἥ ὑπάλληλος δικαιούν—ται εἰς ἐπιστροφήν τοῦ οὕτω κρατηθέντος φόρου.
- β) Αί διατάξεις της παραγράφου (4) δέν ἰσχύουσι προκει μένου περί
- Τ) φόρων ἐπιβαλλομένων ἥ εἰσπραττομένων ἐξ αἰτίας τῆς κυριότητος ἥ κατοχῆς ἀκινήτων κειμένων ἐν τῆ χώρα.
- II) φόρων εἰσοδήματος προερχομένων ἐξ ἄλλων ἐν τῆ χώρα πό-
- ΙΙΙ) φόρων ἐπιβαλλομένων ἥ εἰσπραττομένων ἐν τῆ χώρο κατά τήν μεταβίβασιν περιουσίας αἰτία θανάτοι, εἴτε ὁ πρόξενος ἥ ὑπάλληλος εἶναι οἱ ἀποθνήσκοντες εἴτε τὰ πρόσωπα εἰς ἄ ἡ περιουσία μεταβιβάζεται κατά τόν θάνατον.
 - ΙΥ) φόρων ἐπί δικαιοπραξιῶν ἢ δικαιογράφων συνιστώντων δικαιοπραξίας ὡς οἱ φόροι ἐπί τῆς πωλήσεως ἢ μεταβιβάσεως χρημάτων ἢ περιουσίας, ἢ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαλλομένων ἢ εἰσπραττομένων ἀναφορικῶς μέ ταύτας.
 - Υ) ἀδειῶν, φόρων καταν αλώσεως, ἥ ἐτέρων παρομοίας φύσεως, μή θεωρουμένων ὡς περιλαμβανόντων φόρους, οἶοι οἱ ἐπι-βαλλόμενοι ἥ εἰσπροττόμενοι ἐνσχέσει πρός τήν κυριότητα, χρῆσιν ἥ λειτουργίαν ὀχημάτων, πλοίων ἤ ἀεροσκαφῶν, ἤ συσκευῶν ραδιοφώνου ἥ τηλεοράσεως, ἥ εἰδῶν εἰσαγομένων ἐν τῆ χώρα συμφώνως πρός τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17.

"Ap8pow 170v

- 1) Ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθέρα παντός φόρου καί εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ εἰσαγωγή τῶν ἐπίπλων, τῆς οἰκοσκευῆς, ἐφοδίων, οἰκοδομικῶν ὑλικῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν, περιλαμβανομένων τῶν ὀχημάτων, πλοίων καί ἀεροσκαφῶν τῶν προοριζομένων πρός ἐπίσημον ἐν τῆ χώρα χρῆσιν δι' οἰονδήποτε τῶν καθοριζομένων ἐν τῆ παραγράφω (1) τοῦ ἄρθρου 9 σκοπῶν.
- Αἱ ἀπ οσ κευαί, τά πράγμα τα και ἄλλα εἴδη, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὀχημάτων, πλοίων και ἀεροσκαφῶν, εἰσαγομένων ἐν τῆ χώρφ

υπό προξένου ἢ ὑπαλλήλου, ἐφ'ὄσον οὖτοι εἰς ἀμφοτέρας τάς περιπτώσεις, πληροῦσι τούς καθοριζομένους ἐν παραγράφψ (4) τοῦ ἄρ-θρου 16 ὄρους, ἀποκλειστικῶς πρός ἀτομικήν αὐτῶν χρῆσιν ἣ πρός χρῆσιν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, τῶν ἀποτελούντων μέρος τοῦ οἴκου αὐτῶν, ἀπαλλάσσονται παντός φόρου ἢ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ (ἐθνικοῦ, κρατικοῦ, ἐπαρχιακοῦ, δημοτικοῦ ἢ ἄλλου), εἴτε ταῦτα κατό τήν πρώτην ἄφιξιν συνοδεύουσιν αὐτούς εἰς τήν θέσιν των, ἢ κατό μεταγενεστέρας ἀφίζεις, εἵτε μεταγενεστέρως ἀποστέλλονται αὐτοῖς εἰς τήν θέσιν των καί εἰσάγονται καθ'οἰονδήποτε χρόνον διαρκοῦντος τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐν τῷ θέσσιν ταύτη.

- 3) Έννοεῖται ὅμως ὅτι:
 - α) τό δεχόμενον κράτος δύναται νά ζητή ὡς ὅρον πρός παροχήν τής προβλεπομένης ἐν τῷ παρόντι ἄρθρψ ἀπαλ-λαγής, ὅπως τῷ γνωστοποιήται, καθ ὅν τρόπον τοῦτο καθορίζει, πᾶσα εἰσαγωγή ἡ ἐπανεξαγωγή.
 - β) ή παρεχομένη ἐν τῷ παρόντι ἄρθρψ ἀπαλλαγή, ἀφορῶσα εἰς εἴδη εἰσαγόμενα μόνον πρός ἐπίσημον ἥ ἀτομικήν χρῆσιν, δέν ἐπεκτείνεται, μεταξύ ἄλλων, καί εἰς εἴδη εἰσαγόμενα πρός διευκόλυνσιν τρίτων ἤ πρός πώλησιν ἤ ἄλλους ἐμπορικούς σκοπούς. Οπωσδήποτε, εἴδη εἰσαγόμενα ὡς δείγματα ἐμπορικῶν προϊόντων ἀποκλειστικῶς καί μόνον πρός ἔκθεσιν ἔν τινι Προξενείψ καί μεταγενεστέρως ἐπανεξαγόμενα ἤ καταστρεφόμενα, δέν θεωροῦνται ὡς ἐξαιρούμενα τῆς παρεχομένης ἐν τῷ παρόντι ἄρθρψ ἀπαλλαγῆς.
 - γ) τό δεχόμενον κράτος δύν αται νά ὁρίζη ὅτι ἡ παρεχομένη ἐν, τῷ παρόντι ἄρθρω ἀπαλλαγή δέν ἰσχύει ἐπί εἰδῶν φυομένων, παραγομένων ἥ βιομηχανοποιουμένων ἐν τῆ χώρα καί τά ὁποτα ἐξήχθησαν ἐξ αὐτῆς ἄνευ καταβολῆς ἥ ἐπί ἐπιστροφῆ τῶν φόρων ἥ δασμῶν οἱ ὁποτοι θά ἐπεβάλλοντο ἐάν δέν ἐγίνετο ἡ ἐξαγωγή αὖτη.

δ) οὐδεμία διάταζις του παράντος ἐρμηνεύεται κατά τρόπον ὥστε νά ἐπιτρέπηται ἡ εἰσαγωγή ἐν τῆ χώρα οἰουδήποτε εἴδους, του ὁποίου ὁ νόμος εἰδικῶς ἀπαγορεύει τήν εἰσαγωγήν.

MEPOE Y:

ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΓΕΝΙΚΩΣ

νοΒΓ, νοαθ<u>αΑ*</u>

- 1) 'Ο πρόξενος δικαιούται, έντός της περιφερείας του, νά προστατεύη τούς ὑπηκόους τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους, ὡς καί την περιουσίαν καί τά συμφέροντα αὐτῶν. Πρός τόν σκοπόν τοῦτον δύναται νά:
 - α) έχη συνεντεύζεις, ἐπικοινωνή καί συμβουλεύη τούς ὑπηκόους τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους.
 - β) έξετάζη πᾶν συμβεβηκός θίγον τά συμφέροντα τῶν ὑπηκόων τούτων·
 - γ) συντρέχη τούς τοιούτους ὑπηκόους εἰς δικαστικάς ὑποθέσεις ἥ εἰς τάς μετά τῶν ἀρχῶν τῆς χώρας σχέσεις αὑτῶν, μεριμνῷ δέ πρός παροχήν εἰς αὐτούς νομικῆς βοηθείας, ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη, καί ἐνεργῆ ὡς διερμηνεύς διά λογαριασμόν αὐτῶν, ἥ διορίζη πρός τοῦτο διερμηνεῖς ἐνώπιον τῶν εἰρημένων ᾿Αρχῶν,τῆ αἰτήσει ἥ τῆς
 συναινέσει αὐτῶν・
 - δ) ἀπευθύνηται και ἀλληρογραφη μέ τάς ἀρμοδίας ἀρχός της περιφερείας του ὡς και μέ τά ἀρμόδια ὑπουργετα της κεντρικής Κυβερνήσεως της χώρας. Δέν δικότται ὅμως νά ἀλληλογραφη μετά τοῦ οἰκείου 'Υπουργείου ἐπί τῶν 'Εξωτερικῶν, η νά προβαίνη εἰς διπλωματικά διαβήματα, εἰμή μόνον ἐλλείψει διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους. Εἰς ἄς περιπτώσεις τοιαῦται παραστάσεις γίνονται ἐγγράφως, ἡ ἀρμοδία ἀρχή η τό ὑπουργεῖον δύναται νά ζητη ὅπως ὁ πρόξενος ἐπισυνάπτη μετάφραστι εἰς τήν ἐπίσημον γλῶσσαν της χώρας.
- 2) Οὶ ὑπήχοοι τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους δικαιοῦνται ἐν παντί χρόνψ νά ἐπικοινωνῶσι μετά τοῦ ὁρμοδίου προξένου καί ἐπισκέπτωνται αὐτόν ἐν τῷ προξενείψ του, ἐκτός ἐάν διατελῶσιν ὑπό νόμιμον κράτησιν.

"Ap8pov 190v

- 1) Αὶ ἀρμόδιαι ἀρχαί τῆς χώρας εἰδοποιοῦσιν ἀμέσως τόν πρόξενον περί τῆς προφυλακίσεως ἥ τῆς φυλακίσεως ἐντός τῆς περιφερείας αὐτοῦ ὑπηκόου τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους.
- 2) Ἐπιτρέπεται εἰς τόν πρόξενον νά ἐπισκέπτηται ἄνευ ἀναβολής, νά συνομιλή ἰδιαιτέρως καί μεριμνή περί νομικής παραστάσεως παντός ὑπηκόου τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους τελοῦντος ὑπό τοιοῦτον περιορισμόν ἤ κράτησιν πρός τόν σκοπόν δίκης ἤ ἀνακρίσεως,
 ἤ δικαιουμένου νά ὑποβάλη ἔφεσιν κατά τάς ἰσχυούσας διατάξεις,
 ὡς πρός τήν προθεσμίαν ἐντός τῆς ὁποίας ἡ ἔφεσις δύναται νά ἀσκηθή. Πάσα εἰδοποίησις ἐκ μέρους τοῦ τοιούτου ὑπηκόου πρός τόν
 πρόξενον διαβιβάζεται ἄνευ ἀναβολῆς ὑπό τῶν ἀρχῶν τῆς χώρας.
- 3) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς 2ας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁσάκις ὑπήκοος τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους κρατεῖται
 συνεπεία καταδίκης του, ὁ πρόξενος ἐντός τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου οὖτος κρατεῖται, δικαιοῦται, κατόπιν γνωστοποιήσεως πρός
 τήν ἀρμοδίαν ἀρχήν, νά ἐπισκέπτηται τοῦτον. Πᾶσα τοιαῦτη ἐπίσκεψις γίνεται συμφώνως πρός τοῦς ἰσχύοντας ἐν τῷ ἱδρῦματι ἐν ῷ
 οὖτος κρατεῖται κανονισμούς, ἐξυπακουομένου πόντως ὅτι οἱ κανονισμοί οὖτοι ἐπιτρέπουσι λογικήν ἐπικοινωνίαν καί εὐκαιρίαν συνδιαλέξεως μετά τοῦ ὑπηκόου τοῦτου.

*Αρθρον 20ον

'Ο πρόξενος δύναται έν τη περιφερεία αὐτοῦ νά προάγη τά ἐμπορικά, καλλιτεχνικά, ἐπιστημονικά, ἐπαγγελματικά καί ἐκπαιδευ τικά συμφέροντα τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους.

Αρθρον 21ον

- 'Ο πρόξενος δύναται έν τῆ περιφερεία του
- 1) α) να δέχηται τας συμφώνως πρός τούς περί ίθαγενείας νόμους του αποστέλλοντος κράτους ένδεχομένως απαιτουμένας δηλώσεις.
 - β) νά ἐκδίδη πρός τούς ὑπηκόους τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους τάς εἰδοποιήσεις καὶ δέχηται ἐκ μέρους των τάς δηλώσεις τάς ματά τούς νόμους τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους ἐνδεχομένως ἀπαιτουμένες ἐν σχέσει πρός τήν

ίποχρεωτι μήν θητείαν.

- γ) νά κατ αχωρίζη έν το τς μητρώοις γεννήσευς ή θανάτους ἱπηκόων τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους καί γάμους τελε—
 σθέντας κατά τούς νόμους τῆς χώρας, ἐφ'ὅσον τό ἔν
 τοἰλάχιστον τῶν μερῶν εἶναι ὑπήκοος τοῦ ἀποστέλλον—
 τος κράτοις ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἡ τοιαύτη προξενική
 καταχώρησις γεννήσεων ἡ θανάτων ἡ τοιούτων γάμων,
 οἰδόλως ἀπολλάσσει τούς ἰδιώτας τῆς συμφώνως πρός
 τούς νόμοις τῆς χώρας ἱποχρεώσεως αὐτῶν πρός δήλω—
 σιν καί καταχώρισιν γεννήσεων, θανάτων καί γάμων εἰς
 τάς ἀρχάς τῆς χώρας.
- δ) να έκδιδη διαβατάρια και ταξιδιωτικά ἔγγραφα εἰς ὑπηκόους τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους και να χορηγή θεωρήσεις και ἄλλα προσήκοντα ἔγγριφα εἰς πρόσωπα αἰτοῦντα τήν εἴσοδον εἰς τό ἀποστέλλον κράτος.
- ε) νά έκδίδη, όσον ἀφορᾶ εἰς ἐμπορεύματα, πιστοποιητικά προελεύσεως καί συμφέροντος πρός χρῆσιν ἐν τῷ ἀποστέλλοντι κράτει.
- στ) νά κοινοποιή δικόγραφα ή δέχηται μαρτυρικάς καταθέσεις ἐκ μέρους δικοστηρίων τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους κατά τρόπον ἐπιτρεπόμενον συμφώνως πρός σχετικάς εἰδικάς συμφωνίας μεταξύ τῶν 'Υψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἥ ἄλλως μή ἀντιβαίνοντα πρός τους νόμους τῆς χώρας.
 - 2) να συντάσση και δέχηται δηλώσεις και να έπικυροϊ, έπισημοποιή ή πιστοποιή ύπογραφας ή ξγγραφα, μεταφράζη ξγγραφα και έκτελή άλλας συμβολαιογραφικός πράξεις σχετικώς πρός ξγγραφα είς πάσαν περίπτωσιν καθ ήν αι ύπηρεσίαι αίται ζητούνται ύπό προσώπου οἰασδήποτε έθνικότητος πρός χρησιν έν τῷ ἀποστέλλοντι κράτει ή κατά τούς ἰσχύοντας έν τῷ ἀποστέλλοντι κράτει νόμους. Έάν κατά τούς νόμους τούτους ἀπαιτηται ἡ δόσις ὅρκου ἡ ἡ διαβεβαίωσις, ὁ τοιούτος ὅρκος ἡ διαβεβαίωσις δύσται νά δοθή. 'Ο πρόξενος δύνσται ὑσσύτως γά ἀσκή

τάς λειτουργίας ταύτας προκειμένου περί ἐγγράφων ἀναγκαίων εἰς ὑπήκοον τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους πρός χρῆσιν ἐκτός τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους * ἐν-νοεῖται ὅμως ὅτι ἡ διάταξις αὕτη δέν συνεπέγεται ὑποχρέωσιν τῶν ἀρχῶν τοῦ δεχομένου κράτους ὅπως ἀν σγνωρίζωσι τό κῦρος τῶν ἀναφερομένων ἐν τῆ πα-ρούση παραγράφω τοιούτων συμβολαιογραφικῶν καί ἄλ-λων πράξεων, ἐκτελουμένων ὑπό τοῦ προξένου σχετικῶς πρός ἔγγραφα ἀπαιτούμενα κατά τούς νόμους τοῦ δε-χομένου κράτους.

MEPOE YI.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

*Ap8pov 220v

- 1) Είς πάσαν περίπτωσιν καθ το άποβιοτν πρόσωπον καταλείπει περιουσίαν είς χώραν τινά, ἰπήκοος δέ τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους μή καταικών έν τῆ χώρα και μή άντιποοσωπευόμενος νομίμως έν αὐτῆ, ἔχει ἥ διεκδικεῖ ἐπί τῆς περιουσίας ταύτης συμφέρον ἐκ τοῦ νόμου ή των άρχων της έπιεικείας (π.χ. ὑς ἐκτελεστής διαθήκης ή • τιμώμενος δι'αίτης) ή είς περιπτώσεις έξ όδιαθέτου διαδοχής, ό πρόξενος εἰς τήν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ διαχείρισις τῆς κληρονομίας τοῦ ἀποβιώσαντος ἥ, ἐάν δέν ἔχει συσταθῆ διαχείρισις, κεζται ή περιουσίο αύτου, δικαιουται νά άντιπροσωπεύη τόν ὑπήκοον τούτον ώς πρός τά συμφέροντα αύτοῦ ἐν τῆ κληρονομίος ἤ περιουσία, ώς έδν είχε δοθή ίπ'οὐτοῦ είς τόν πρόζενον ἔγκιρον πληρεξούσιον. Έσν μεταγενεστέρως ο ίπήκοος ούτος άντιποοσωπευθή νομίμως έν τή χώρα, ὁ πρόξενος θεωρεϊται ὡς ἐάν εἶχε προηγιιμένως πληρεξούσια τοῦ ὑπηκόοι, τό ὁποῖον ἔπαυσεν ἰσχίον ἀφ'ἦς ἡμέρος ὁ πρόξενος έπληροφορήθη ότι ο υπήκοος ούτος οντιπροσωπεύεται νομίμως παρ'άλλου, ή έφοσον είχε προηγηθή διορισμός τος προξένοι συμφώνως πρός τάς διατάξεις τῆς παραγρόφοι (3) τοῦ πορόντος ἄρθροι, ἀπό τῆς ήμέρας του νέου διορισμού του υπηκόου τούτου τη αίτήσει του ίδίου ή του νομίμοι αθτού άντιπροσώπου.
- Αὶ διατόξεις τῆς παραγράφοι (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύοισιν οἰαδήποτε καί ἄν εἶναι ἡ ὑπηκοότης τοῦ ἀποβιώσαντος καί ἀσχέτως τοῦ τόποι τοῦ θανάτοι του.

- 3) Είς πάσαν περίπτωσιν καθ' ήν ο πρόξενος έχει δικαίωμα άντιπροσωπεύσεως κατά τήν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, έχει τό δικαίωμα νά λαμβάνη μέτρα πρός προστασίαν καί διαφύλαξιν τῶν συμφερόντων τοῦ προσώπου τό ὁποῖον δικαιοῦται νά ἀντιπροσωπεύη. Έχει έπίσης τό δικαίωμα να λαμβάνη ὑπό τήν κατοχήν αὐτοῦ τήν κληρονομίαν ἥ περιουσίαν ἐν ῷ μέτρῳ θά ἔπραττον τοῦτο οι προσημόντως διωρισμένοι πληρεξούσιοι του προσώπου του δποίου τά συμφέροντα άντιπροσωπεύει, έκτός ἐάν ἔτερον πρόσωπον έχον ΐσα ή προγενέστερα δικαιώματα, έλαβεν ήδη τά ἀπαιτούμενα μέτρα όπως λάβη ταῦτα ὑπό τήν κατοχήν του. Ἐάν κατά τούς νόμους της χώρας ἀπαιτηται διορισμός ή διαταγή δικαστηρίου ΐνα δυνηθη ὁ πρόξενος νά προστατεύση ή λάβη πήν περιουσίαν ὑπό τήν κατοχήν του, οἰοσδήποτε διορισμός ή διαταγή ήθελεν ἐκδοθή ὑπέρ του προσηκόντως διωρισμένου πληρεξουσίου του προσώπου του όποίου τά συμφέροντα ἀντιπροσωπεύονται παρά τοτ προξένου, θά έκδίδεται ὑπέρ τοῦ προξένου τῆ σἰτήσει του. Διαπιστουμένης έκ πρώτης ὄφεως της ἀνάγκης ἀμέσου προστασίος καί διαφυλάξεως της κληρονομίας ώς καί της ὑπάρξεως προσώπων ἐχόντων συμφέρον τα οποτα ο πρόζενος δικαιούται να αντιπροσωπεύση, τό δικαστήριον, ἐφ'ὄσον ήθελε πεισθή περί της τοιαύτης ἀνάγκης, προβαίνει είς τόν διορισμόν του προξένου ή ἐκδίδει διαταγήν πρός αὐτόν προσωρινώς μέ τόν περιορισμόν τῆς προστασίας καί διαφυλάξεως της κληρονομίας, μέχρις οὖ γίνει περαιτέρω διορισμός ὧς πρός τήν έκπροσώπησιν.
 - 4) α) Τηρουμένων τῶν ἐδαφίων (β) καί (γ) τῆς παρούσης παραγράφου, ὁ πρόξενος δικαρῦται εἰς πλήρη διαχείριστιν τῆς κληρονομίας εἰς ἥν ἔκτασιν θά ἔπραττε τοῦτο ἐάν ἦτο ὁ προσηκόντως διωρισμένος πληρεξούσιος τοῦ οὖτινος τά συμφέροντα ἀντιπροσωπεύει προσώπου.

 Έάν κατά τούς νόμους τῆς χώρας ἀπαιτῆται διορισμός ὑπό δικαστηρίου, ὁ πρόξενος ἔχει τό αὐτό δικαίωμα νά ζητῆς καί λομβάνη διορισμόν τῆς αἰτήσει του ὡς καί ὁ προσηκόντως διωρισμένος πληρεξούσιος τοῦ οὖτινος τά συμφέροντα ἀντιπροσωπεύει προσώπου.

- β) Τό δικαστήριον δύναται, έσν κρίνη τοῦτο σκόπιμον, νά ἀναβάλη τόν διορισμόν τοῦ προξένου δι οσον χρόνον θεωρεῖ τοῦτο ἀναγκαῖον ὅπως δυνηθή τό ἰπό τοῦ προξένου ἀντιπροσωπευόμενον πρόσωπον νά πληροφορηθή και ἀποφασίση ἐσν ἐπιθυμή νά ἀντιπροσωπευθή ἄλλως ἤ πορά τοῦ προξένου.
- γ) Τό δικαστήριον δύναται, ἐὐν κρίνη τοῦτο σκόπιμον,
 νά διατάξη τήν ὑπό τοῦ προξένοι προσαγωγήν εὐλόγων
 ἀποδείξεων περί τῆς παραλαβῆς τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ὑπό τῶν κατά νόμον δικαιουμένων πρός τοῦτο προσώπων ἢ τήν ἐπαναπληρωμήν ἢ ἐπιστροφήν τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων εἰς τήν ἀρμοδίαν ἀρχήν ἢ
 πρόσωπον, ἐν ἢ περιπτώσει οὖτος ἀδυνατεῖ νά προσαγάγη τοιαύτας ἀποδείξεις, ἢ δύναται νά διατάξη ὑνα,
 ἐφ'ὄσον ὁ πρόξενος εἶχε κατ' ἄλλον τρόπον ἐκκαθαρίσει τήν κληρονομίαν, ἡ πραγματική μεταβίβασις τῶν
 περιουσιακῶν στοιχείων εἰς τά πρόσωπα ταῦτα ἐνεργηθῆ δι'οἴου ἑτέρου τρόπου ἤθελε τοῦτο διατάξει»
- 5) Ἐπιπροσθέτως, ὁ πρόξενος δικαιούται ἐν τῆ περιφερείς του νά παραλαμβάνη καί διανέμη κλπρονομίας μικρῆς ἀξίας ἀποβιωσάντων ὑπηκόων τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους ἄνευ προπγουμένου δικαττικοῦ διορισμοῦ του, μέχρι τοῦ ἐπιτρεπομένου ὑπό τῶν νόμων τῆς χώρας ὁρίων καί τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν νόμων τούτων.
- 6) "Εάν ὑπήκοος τοῦ ἀποστέλλοντος κρότους καί μονίμως ἔγκατεστημένος ἢ κότοικος ἐν τῷ χώρα ἀποβιώση ἐν αὐτῷ κστά τήν
 διάρκειαν ταξιδίου του ἢ διελεύσεώς του ἐκ ταύτης, ἐπιτρέπεται
 εἰς τόν πρόξενον ἐν τῷ περιφερεία τοῦ ὁποίου ὁ ὑπήκοος οὖτος
 ἀπεβίωσεν, ὅπως, πρός τόῦ σκοπόν διαφυλάξεως τῶν εἰς τήν προσωπικήν κατοχήν τοῦ ἀποβιώσαντος χρημάτων καί εἰδῶν, λαμβάνᾳ
 τοῦτσ ἀμέσως ὑπό τήν φύλαξίν του, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος τῶν διοικητικῶν ἢ δικαστικῶν ἀρχῶν τῆς χώρας νό λαμβάνωρι ὑπό τήν κατοχήν των τὰ χρήματα ταῦτα καί εἶδη εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ'ἤν τοῦτο ὑπαγορεύει τό συμφέρον τῆς δικαιοσύνης ἣ
 ἔρευνα ἐγκλήματος. Πᾶν δικαίωμα κατοχῆς ἢ διαθέσεως τῶν χρη-

μάτων τούτων καί είδων υπόκειται είς τούς νόμους της χώρας καί τάς διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων του παρόντος άρθρου.

- 7) Έν ή περιπτώσει ο πρόξενος άσκήση τό άναφερόμενα έν τατς προηγουμέναις παραγράφοις του παρόντος άρθρου δικαιώματα έν σχέσει πρός κληρονομίαν τινά, ὑπόκειται ὡς πρός αὐτήν εἰς τούς νόμους της χώρας καί την δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων αὐτης καθ'ὄν τρόπον καί οἰ ὑπήκοοι τοῦ δεχομένου κράτους.
- 8) Βἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ'ἤν περιέρχεται εἰς γνῶσιν τῶν τοπικῶν ᾿Αρχῶν (διοικητικῶν ἥ δικ αστικῶν) τῆς χώρας ὅτι
 - α) υφίσταται ἐν τῆ χώρα κληρονομία ἐν σχέσει πρός τήν ὁποίαν ὁ πρόξενος ἔχει ἐνδεχομένως δικαίωμα ὅπως ἀντιπροσωπεύση συμφέροντα κατά τάς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου· ἤ
 - β) υπήκοος του ἀποστέλλοντος κράτους ἀπεβίωσεν ἐντη χώρα δέν φαίνεται δε νά εἶναι παρόν; ἤ νά ἀντιπροσωπεύηται ἐν τῆ χώρα, πρόσωπον δικαιούμενον νά ἀπαιτήση τήν διαχείρισιν τῆς τυχόν ἐκεῖ καταλειαθείσης ὑπό τοῦ ἀποβιώσαντος περιουσίας, ἐξαιρέσει δημοσίου διαχευριστοῦ ἤ παρομοίου λειτουργοῦ, ὀφείλουσῖ νά εἰδοποιῶσι περί τούτου τόν πρόξενον.

* Αρθρόν 23ον

"Ο πρόξενος δύναται να παραλαμβάνη παρά δικαστηρίου, πράκτορος ή ίδιώτου, πρός διαβίβασιν εἰς ὑπήκοον τοῦ ἀποστέλλοντος
κρότους μή ὅντα κάτοικον τῆς χώρας, χρήματα ἡ περιουσιακό στοιχετα τῶν οποίων ὁ ὑπήκοος οὖτος δικαιοῦται ἔνεκα θανότου προσώπου τινός. Τὰ χρήματα καί περιουσιακό ταῦτα στοιχετα δύνανται νά
περιλαμβάνωσι, χωρίς καί νά περιορίζωνται εἰς ταῦτα καί μόνον,
κληρονομικά μερίδια, πληρωμάς γενομένας κατά τήν περί ἐργατικῶν
ἀποζημιώσεων νομοθεσίαν ἡ ἄλλην παρομοίαν τοιαύτην, ὡς καί τό
προϊόν ἀσφαλειῶν ζωῆς. Τό ἐνεργοῦν τήν διανομήν δικαστήριον, ὁ
πρόκτωρ ἡ ἰδιώτης, δέν ὑποχρεοῦται νά μεταβιβάζη τὰ χρήματα ταῦτ
τα ἡ περιουσιακό στοιχεῖα μέσω τοῦ προξένου οῦτε δέ καί οὖτος
ὑποχρεοῦται νά παραλαμβάνη τὰ χρήματα ταῦτα ἡ περιουσιακό στοιχετα πρός μεταβίβασιν. Ἐάν ὅμως οὖτος παραλάβη τὰ ἐν λόγψ χρή-

ματα ή περιουσιακό στοιχεία, ὀφείλει νά συμμορφοϊται πρός τούς πιθεμένους ὑπό τοῦ δικαστηρίου τούτου, τοῦ πράκτορος ἡ ἰδιώτοι ὄρους, τούς ἀφορῶντας εἰς τήν παροχήν εὐλόγων ἀποδείξεων περί τῆς παραλαβῆς τῶν χρημάτων ἡ περιουσιακῶν στοιχείων παρά τοῦ ὑπηκόρυ πρός τόν ὀποῖον ἀποστέλλονται, ὡς καί τούς ἀφορῶντας εἰς τήν ἐπιστροφήν τῶν χρημάτων ἡ περιουσιακῶν στοιχείων, εἰς ἥν περίπτωσιν ἀδυνατεῖ νά παράσχη τοιαύτας ἀποδείξεις.

Αρθρον 24ον

Χρήματα ή ἔτερα περιουσιακά στοιχεῖα δύνανται νά καταβάλλωνται, παραδίδωνται ή μεταβιβάζωνται εἰς τόν πρόξενον κατά τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 καί 23 μόνον καθ'ο μέτρον καί
ὑψ'οὕς ὅρους θα ἐπετρέπετο, κατά τούς νόμους καί κανονισμούς
τοῦ δεχομένου κράτους, ἡ πληρωμή, παράδοσις ή μεταβίβασις εἰς
τό πρόσωπον τό ὁποῖον ὁ πρόξενος ἀντιπροσωπεύει ἢ διά λογαριασμόν τοῦ ὁποίου παραλαμβάνει τὰ χρήματα ἡ περιουσιακά στοιχεῖα.
Ο πρόξενος δέν ἀποκτῦ μείζονα δικαιώματα, ὅσον ἀφορῦ εἰς τὰ
χρήματα ταῦτα ἡ ἄλλα περιουσιακά στοιχεῖα, ἐκείνων ἄτινα θά ἀπέκτα τό πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει ἡ διά λογαριασμόν
τοῦ ὁποίου παραλαμβάνει τὰ χρήματα ἡ περιουσιακά στοιχεῖα, ἐἀν
τά χρήματα ἡ τὰ περιουσιακά ταῦτα στοιχεῖα κατεβάλλοντο, παρεδίδοντο ἡ μετεβιβάζοντο ἀπ'εὐθείας εἰς τὸ πρόσωπον τοῦτο.

MEPOE YII

NAYTIAIA

Αρθρον 25ον

1) 'Οσάκις πλοτον τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους προσεγγίζει λιμένα τοῦ δεχομένου κράτους, (ὁ ὅρος περιλαμβάνει πάντα τόπον εἰς τόν ὁποτον τό πλοτον δυνατόν νά προσεγγίση) ἐπιτρέπεται εἰς τόν πλοίαρχον καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ πληρώματος νά ἐπικοινωνῶσι μετά τοῦ προξένου ἐν τῆ περιφερεία τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ λιμήν καὶ ἐπιτρέπεται εἰς τόν πρόξενον νά ἐκτελῆ ἐλευθέρως τά ἐν ἄρθοφ 26 ἀπαριθμούμενα καθήκοντα ἄνευ ἀναμείξεως τῶν ἀρχῶν τῆς χώρας. Πρός τόν σκοπόν τῆς ἐνασκήσεως οἰωνδήποτε τῶν καθηκόντων τοῦτων, ὁ πρόξενος, συνοδεγόμενος, ἐάν ἐπιθυμῆ, ὑπό ὑπαλλήλων

του προξενείου, δύναται νά ἀνέρχηται προσωπικώς ἐπί του πλοίου μετά την ἐλευθεροκοινωνίαν αὐτοῦ. Σχετικώς πρός τά καθήκοντα ταϋτα ο πλοίαρχος καί ἀρμόδια μέλη του πληρώματος δύνανται νά μεταβαίνωσιν εἰς τό προξενετον, ἐκτός ἐάν αὶ ἀρχαί τῆς χώρας ἔχωσιν ἀντίρρησιν ἐπί τῷ λόγψ ὅτι θά ἦτο πρακτικώς ἀδύνατον νά ἐπιστρέμωσιν εἰς τό πλοτον ὁ πλοίαρχος καί τά ἐνδιαφερόμενα μέλη τοῦ πληρώματος πρό τῆς ἀναχωρήσεώς του. Ἐν περιπτώσει τοιαύτης ἀντιρρήσεως αὶ ἀρχαί τῆς χώρας εἰδοποιοῦσιν ἀμέσως τόν ἀρμόδιον πρόξενον.

2) ¹Ο πρόξενος δύναται να ἐπικαλῆται τήν συνδρομήν τῶν ἀρχῶν τῆς χώρας εἰς πᾶν ζήτημα σχετιζόμενον πρός τήν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τούτων, αὖται δε παρέχουσι τήν ἀπαιτουμένην συν-δρομήν, ἐκτός ἐάν ἐν δεδομένη περιπτώσει ἔχωσιν εἰδικούς λόγους δικαιολογοῦντας πλήρως τήν ἄρνησιν ταῦτης •

" Αρθρον 26ον '.

- 1) 'Ο πρόξενος δύναται να έρωτα τόν πλοίαρχον καί τα μέλη του πληρώματος, να έξεταζη τα ναυτιλιακά ἔγγραφα, να δέχηται δη-λώσεις περί του ταξιδίου καί προορισμού του πλοίου καί ἐν γέψεῦ να διευκολύνη την ἄφιξιν καί ἀναχώρησιν αὐτοῦ.
- 2) Ο πρόξενος ή ὁ προξενικός ὑπάλληλος δύναται να προσέρχηται μετά τοῦ πλοιάρχου ή μελών τοῦ πληρώματος ἐνώπιον τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καί δικαστηρίων, να παρέχη τήν συνδρομήν αὐτοῦ (συμπεριλαμβανομένης, ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη, μερίμνης πρός παροχήν
 νομικής συμπαραστάσεως) καί να ἐνεργῆ ὡς διερμηνεύς εἰς ὑποθέσεις μεταξῦ αὐτῶν καί τῶν ἀρχῶν τοῦτών. Τά δικαιώματα ταῦτα δῦνανται να ἀναστέλλωνται μόνον εἰς περιπτώσεις θιγούσας ζητήματα
 ἐθνικῆς ἀσφαλείας.
- 3) Τηρουμένων των δικαιωμάτων δικαιοδοσίας τά όποτα αί δικαστικαί άρχαι της χώρας δυνατόν να έχωσι συμφύνως πρός τάς διατάξεις του άρθρου 28 (1), ὁ πρόξενος δύναται να ἀποφασίζη ἐπί
 διαφορών μεταξύ του πλοιάρχου καί των μελών του πληρώματος, περιλαμβανομένων των περί μισθών καί συμβολαίων ἐργασίας διαφορών,
 να ρυθμίζη τα της προσλήψεως καί ἀπολύσεως του πλοιάρχου καί
 μελών του πληρώματος καί λαμβάνη μέτρα πρός τήρησιν της τάξεως

καί πειθαρχίας έπί του πλοίου.

- 4) *Ο πρόξενος δύναται νά λαμβάνη μέτρα πρός έφαρμογήν της ναυτιλιακής νομοθεσίας του ἀποστέλλοντος κράτους.
- 5) Τηρουμένων των περιορισμών των σχετικών με τήν εξσοδον είς τήν χώραν, ὁ πρόξενος δύναται να ἐπιμελήται της ἀποστολης ναυτικών, ὑπηκόων τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους, είς λιμένας ἐντός των ἐδαφων τοῦ δεχομένου κράτους, πρός ἐπιβίβασιν ἐπί πλοίων
 τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους, καί πρός τόν σκοπόν τοῦτον δύναται
 νά χρησιμοποιή ναυτικά φυλλάδια ἀντί διαβατηρίων.
- 6) 'Ο πρόξενος δύναται, δσάκις παρίσταται ἀνάγκη, νά μεριμνά διά την νοσηλείαν ἐν νοσοκομείψ καί διά τον ἐπαναπατρισμόν τοῦ πλοιάρχου ἥ τῶν μελῶν τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου.
- 7) 'Ο πρόξενος δύναται νά δέχηται, συντάσση ή ἐπικυροτ πάσαν δήλωσιν, μεταβίβασιν ή ἔτερον ἔγγραφον προβλεπόμενον ὑπό της νομοθεσίας τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους ὅσαν ἀφορὰ εἰς
 - α) την μεταβίβασιν είς το νηολόγιον του αποστέλλοντος κράτους η την διαγραφήν έξ αὐτου παντός πλοίου· η
 - β) την πεταβίβασιν παυ, ένος πγοιοκτήτου είς ετευον Αάντός πγοίου πεταλελυαππερου ες τά ειδυμενώ οὐογο-
 - γ) την έγγραφην πάσης υποθήνης η βάρους έπί τοιούτων πλοίων.

Αρθρον 27ον

- 1) Έν ή περιπτώσει ναυτικός τις ήθελεν λιποτακτήση έκ πλοίου του ἀποστέλλοντος κράτους ἐν λιμένι του δεχομένου κράτους, αὶ διοικητικαί καί δικαστικαί ἀρχαί της χώρας, τη αἰτήσει τοῦ ἀρμοδίου προξένου του ἀποστέλλοντος κράτους, παρέχουσι τήν συνδρομήν των πρός σύλληψιν του λιποτάκτου, ἀποδεικνυομένης δέ της λιποτάξίας, κρατούσι τοῦτον καί διατάσσουσι τήν μεταγωγήν αὐτοῦ ἐπί τοῦ πλοίου ή τήν παράδοσιν αὐτοῦ εἰς τόν πλοίαρχον ή τόν πλοιοκτήτην ή τόν πράκτορα αὐτοῦ πρός τοιαύτην μεταγωγήν του.
- 2) Αἱ ἀρχαὶ ὅμως τῆς χώρας δέν ὑποχρεοθνται να λαμβάνω σι τά ἐν τῆ 1η παραγράφω τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμενα μέτρα, προκειμένου περί ναυτικοῦ ὑπηκόου τοῦ δεχομένου κράτους, οὖτε δέ

ύποχρεοθνται είς παρομοίαν περίπτωσιν πρός λήψιν τοιούτων μέτρων είμή συμφώνως πρός τούς νόμους της χώρας.

3) Έναν ὁ λιποτάκτης κατηγορήται δι άδικημά τι (πλήν του της λιποταξίας) διωκτέον κατά τους νόμους της χώρας, η εὐ-ρεθη ἔνοχος τοιούτου ἀδικήματος, αὶ ἀρχαί της χώρας δέν ὑποχρεουνται νά διατάξωσι την μεταγωγήν αὐτου ἐπί του πλοίου η την παράδοσιν αὐτοῦ εἰς τόν πλοίαρχον η τόν πλοιοκτήτην η τόν πράκτορα αὐτοῦ, πρός τοιαύτην μεταγωγήν του, μέχρις οὖ οὖτος δικασθη καί ἐκτίση την ἐνδεχομένως ἐπιβληθησομένην αὐτῷ ποινήν.

"Ap8 pov 280 v

1) Αὶ διοικητικαὶ ἀρχαί τῆς χώρας δέν ἀσχολοῦνται μέ οἰονδήποτε ζήτημα ἀφορῶν εἰς τήν ἐσωτερικήν διοίκησιν τοῦ πλοίου, εἰμή τῆ αἰτήσει ἥ τῆ συναινέσει τοῦ προξένου. Αὶ δικαστικαί ἀρχαί τῆς χώρας δέν ἐπιλαμβάνονται διαφορῶν περί μισθῶν καί συμβάσεων ἐργασίας μεταξύ τοῦ πλοιάρχου καί μελῶν τοῦ πληρώματος ἄνευ γνωστοποιήσεως πρός τόν ἀρμόδιον πρόξενον, ἐν περιπτώσει ἀντιρρήσεων τοῦ ὁποίου θά ἀρνῶνται νά ἐπιλαμβάνωνται αὐτῶν.

Αὶ διοικητικαί και δικαστικαι άρχαι δέν άναμειγνύονται προκειμένου περί κρατήσεως έπί του πλοίου ναυτικου τινος διά πειθαρχικά παραπτώματα, έφ'δσον ή τοιαύτη κράτησις είναι νόμιμος κατά τήν νομοθεσίαν του άποστέλλοντος κράτους και δέν είναι παραλόγως αὐστηρά και ἀπάνθρωπος.

- 2) Έπιφυλασσομένου του δικαιώματος αὐτῶν ὅπως ἐπιλαμβάνωνται ἐγκλημάτων διαπραττομένων ἐπί πλοίου εὐρισκομένου ἐντός λιμένος ἢ τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῆς χώρας καί διωκτέων κατά
 τοῦς ἐγχωρίους νόμους, ἢ ὅπως ἐφαρμόζωσιν ἔγχωρίους νόμους ἰσχύοντας ἀναφορικῶς μέ τό τοιοῦτον πλοτον ἢ τὰ ἐπ' αὐτοῦ πρόσωπα καί περιουσιακά στοιχεῖα, τὰ 'Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη διαδηλοῦσι τήν ὑπ' αὐτῶν ἔγκρισιν τῆς διεθνοῦς πρακτικῆς, καθ ἡν αἰ
 ἀρχαί τῆς χώρας, ἐκτός τῆ αἰτήσει τοῦ προξένου ἢ τῆ συναινέσει
 αὐτοῦ
 - α) δέν θά ήσχολοθντο μέ τά ἐπί τοῦ πλοίου συμβαίνοντα
 εἰμή πρός διαφύλαξιν τῆς ἡσυχίας καί τάξεως ἢ πρός

- τό συμφέρον της δημοσίας δγείας η άσφαλείας. ή
 β) δέν θα ήσκουν δίωξιν προχειμένου περί έγκληματων
 διαπραττομένων έπί του πλοίου, έκτός αν ταυτα
 - Ι) θίγωσι τήν ήσυχίαν ή τήν ἀσφάλειαν τοῦ λιμένος, ή τοῦς νόμους της χώρας περί δημοσίας ὑγείας, μεταναστεύσεως, ἀσφαλείας της ζωής ἐν θαλάσση, τελωνείων ή ἐτέρων παρομοίων θεμάτων.
 - ΙΙ) διαπράττωνται ὑπό ἢ κατά προσώπων ἄλλων ἐκτός τοῦ πλοιάρχου καί τῶν μελῶν τοῦ πληρώματος, ἦ ὑπό ἢ κατά προσώπων ἐχόντων τῆν ἐθνικότητα τοῦ δεχομένου κράτους• ἢ
- 'III). συνιστώσι βαρέα ἐγκλήματα κατά τον ὁρισμόν τοῦ ἄρθρου 2(9) τῆς παρούσης Συμβάσεως.
- 3) Έδν, πρός τόν σκοπόν ένασκήσεως των έν τη παραγράφω (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων δικαιωμάτων, αἰ ἀρχαί της χώρας προτίθενται νά συλλάβωσιν ή έξετάσωσι πρόσωπόν τι ή νά κατάσχωσι περιουσίαν τινά ή νά ένεργήσωσιν έπίσημον άνάκρισιν έπί του πλοίου, παρέχεται ή εύκαιρία είς τον πλοίαρχον ή ξτερον άξιωματικόν ένεργούντα έκ μέρους του, νά είδοποιή τόν πρόξενον, έαν δε τουτο είναι άδονατον λόγω του έπείγοντος της ύποθέσεως, νά είδοποιη τούτον έν χρόνω έπιτρέποντι είς τόν πρόξενον ή είς ὑπάλληλον τοῦ προξενείου να παρασταθή, ἐάν ἐπιθυμή. Έν ὁ πρόξενος δέν παρέστη ή δέν άντεπροσωπεύθη, δικαι οθται νά λάβη, τη αίτήσει του, παρά των άρχων της χώρας πάσαν πληροφορίαν περί των γενομένων. Αἱ διατάξεις ὅμως τῆς παρούσης παραγράφου δέν ζαχύουσι προκειμένου περί συνήθους έξετάσεως ὑπό των άρχων της χώρας σχετικώς πρός τελωνειακά καί ύγειονομικά ζητήματα ώς και περί εἰσδοχής των ξένων, ἢ περί κρατήσεως του πλοίου ἢ μέρους τινός του φορτίου αύτου συνεπεία άστικών ή έμπορικών δικών ένώπιον των δικαστηρίων της χώρας.

"Ap8 pav 29av

1) 'Ο πρόξενος δικαιούται να έπιθεωρή, είς λιμένας της

προξενικής αὐτοῦ περιφερείας, πλοτα οἰασδήποτε σημαίας προοριζομενα διά λιμένα τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους, ἔνα δύναται νά λαμβάνη τάς ἀναγκαίας πληροφορίας ὅπως ἐτοιμάση καί ἐπικυρώση τά κατά τοῦς νόμους τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, τῶν ὁποίων ἡ ὕπαρξις τίθεται ὡς ὅρος διά τήν εἴσοδον τῶν πλοίων τούτων εἰς τοῦς λιμένας του, καί παράσχη εἰς τάς ἀρμοδίας ἀρχάς τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους οἰασδήποτε πληροφορίας τῶν ὁποίων αὕται ἔχουσι χρείαν ἐν σχέσει πρός ὑγειονομικά ἡ ἄλλα θέματα.

2) Κατά την ἐνάσκησιν τῶν παρεχομένων αὐτῷ ὑπό τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιωμάτων, ὁ πρόξενος θά ἐνεργῆ μέ πάσαν δυνατήν ταχύτητα.

"Aρθρον 30ον

- 1) Ένν πλοϊόν τι τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους ναυαγήση ἐν
 τῷ ὁεχομένψ κράτει, ὁ πρόξενος, ἐν τῆ περιφερείς τοῦ ὁποίου συνέβη τό ναυάγιον, εἰδοποιεῖται ὡς οἶον τε τάχιστα περί τοῦ συμβάντος ὑπό τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῆς χώρας.
- 2) Αὶ ἀρμόδιαι ἀρχαί τῆς χώρας λαμβάνουσι πάντα τά δυνατά μέτρα πρός διαφύλαξιν τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου, τῆς ζωῆς τῶν
 ἐπιβαινόντων προσώπων, τοῦ ἐν αὐτῷ φορτίου καί ἄλλων περιουσιακῶν οτοιχείων, ὡς καί πρός πρόληψιν καί καταστολήν διαρπαγῆς καί
 ταραχῶν ἐπί τοῦ πλοίου. Τά μέτρα ταῦτα ἐπεκτείνονται καί εἰς ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τό πλοτον ἤ ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ φορτίου
 αὐτοῦ καί ἀποχωρισθέντα τοῦ πλοίου.
- 3) Ένν τό πλοτον ναυαγήση έντός λιμένος ή ἀποτελή κίνδυνον διά τήν έντός των χωρικών ὐδάτων του δεχομένου κράτους ναυσιπλοΐαν, αἰ ἀρχαί τῆς χώρας δικαιούνται ὡσαύτως νά διατάξωσιν
 ὅπως ληφθή παν μέτρον τό ὁποτον θεωρούσιν ἀναγκατον πρός ἀποφυγήν οἰασδήποτε ζημίας, ἡ ὁποία ἄλλως θά ἡδύνατο νά προξενηθή ὑπό
 του πλοίου εἰς τήν ἐλευθέραν κίνησιν τοῦ λιμένος ή εἰς ἄλλα πλοτα.
- 4) 'Εάν οὖτε ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου, οὖτε ὁ πράκτωρ αὐτοῦ (ἥ οἰ ἐνδιαφερόμενοι ἀσφαλισταί) οὖτε ὁ πλοίαρχος εἶναι εἰς θέσιν να λάβωσι τα πρός τοῦτο μέτρα, ὁ πρόξενος θεωρεῖται ὡς ἐξουσιοδοτημένος ἶνα μεριμνήση ὡς πράκτωρ τοῦ πλοιοκτήτου, κατά τόν αὐτόν καθ'ὄν καί αὐτός οὖτος ὁ πλοιοκτήτης τρό-

πον, ἐἀν ἦτο παρών, πρός διάθεσιν του πλοίου συμφώνως πρός τάς σχετικάς διατάξεις της νομοθεσίας της χώρας.

- 5) Αἰ ἀρχαί τῆς χώρας δέν ἐπιβάλλουσι τελωνειακούς δασμούς (συμπεριλαμβανομένων καί των δασμων ἐκείνων οἴτινες ἐπιβάλλονται ἐν τῆ χώρα κατά τῆν εἰσαγωγήν ἐμπορευμάτων ῆ συνεπεία
 ταύτης) ἐπί τοῦ φορτίου, των ἐφοδίων, τοῦ ἐξοπλισμοῦ καί ἐξαρτημάτων, ῆ των ἀντικειμένων τῶν φερομένων ὑπό τοῦ ναυαγήσαντος
 πλοίου ῆ ἀποτελούντων μέρος αὐτοῦ, ἐκτός ἐάν κομίζωνται εἰς τῆν
 ξηράν πρός χρῆσιν ῆ κατανάλωσιν ἐν τῆ χώρα. Αἰ ἀρχαί ὅμως τῆς
 χώρας δύνανται, ἐάν κρίνωσι σκόπιμον, νά ζητωσιν ἔγγύησιν πρός
 προστασίαν τῶν σχετικών πρός τὰ εἰρημένα ἀγαθά προσόδων.
- 6) Αὶ ἀρχαί τῆς χώρας δέν ἐπιβάλλουσι βάρη (πλήν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, ὀσάκις οὖτοι εἶναι εἰσπρακτέοι συμφώνως πρός τήν παράγραφον 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου) ἐν σχέσει πρός τό ναυαγῆσαν πλοτον, πὰν ἐπ'αὐτοῦ περιουσιακόν στοιχείον ἢ τό φόρτίον αὐτοῦ, πλήν τῶν βαρῶν τοῦ ἀὐτοῦ εἴδους καί ποσοῦ ἄτινα θά εἰσεπράττοντο εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐπί πλοίων ἢ σχετικῶς πρός πλοτα τοῦ δεχ αμένου κράτους.

Ap8pov 310v

Προκειμένου περί ἀντικειμένων ἀνηκόντων εἰς ναυαγήσαν πλοτον οἰασδήποτε σημαίας (ἐξαιρέσει πλοίου τοῦ δεχομένου κράτους) ή ἀποτελούντων μέρος αὐτοῦ, ή ἀνηκόντων εἰς τό φορτίον ἡ ἀποτελούντων μέρος τοῦ φορτίου τοιούτου πλοίου, και ἀνευρισκομένων εἰς τάς ἀκτάς τοῦ δεχομένου κράτους ἡ παρ'αὐτάς, ἡ κομιζομένων εἰς τάς ἀκτάς τοῦ δεχομένου κράτους ἡ παρ'αὐτάς, ἡ κομιζομένων εἰς λιμένας τοῦ κράτους τούτου, ὁ πρόξενος ἐν τῆ περιφερεία τοῦ ὁποίου ἀνευρίσκονται τά ἀντικείμενα ἡ εἰς λιμένα τῆς ὁποίας κομίζονται, θεωρετται ὡς ἐξουσιοδοτημένος νά μεριμνήση, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν ἀντικειμένων, πρός φύλαξιν καί διάθεσιν τῶν ἀντικειμένων, πρός φύλαξιν καί διάθεσιν τῶν ἀντικειμένων, ὡς θά ἡδύνατο νά μεριμνήση αὐτός οὖτος ὁ ἰδιοκτήτης, ἐάν,

α) τό πλοτον, προκειμένου μέν περί άντικειμένων άνηκόντων εἰς ἀυτό ἥ ἀποτελούντων μέρος αὐτοῦ, τυγχάνῦ πλοτον τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους, προκειμένου δέ περί φορτίου, ἐἀν τοῦτο ἀνήκη εἰς ὑπηκόους τοῦ ἀποστέλλοντος πράτους.

β) οὖτε ὁ ἰδιοκτήτης των ἀντικειμένων, ἢ ὁ πράκτωρ αὖτοῦ, οὖτε οἱ ἀσφαλισταί ἢ ὁ πλοίαρχος τοῦ πλοίου εἴναι εἰς θέσιν να μεριμνήσωσι.

Αρθρον 32ον

- 1) Ένν ὁ πλοίαρχος ἥ μέρος τοῦ πληρώμοτος πλοίου τοῦ δεχομένου κράτους, ὑπήκοοι τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους, ἀποβιώσωσιν
 ἐπί τοῦ πλοίου ἣ ἐν τῷ ξηρᾳ ἐν οἰᾳδήποτε χώρᾳ, ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία
 τοῦ δεχομένου κράτους διαβιβάζει ἀμελητεί εἰς τόν ἀρμόδιον πρόξενον τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους ἀντίγραφα τῶν λογαριασμῶν τοῦς ὁποίους αῦτη ἐνδεχομένως ἔλαβεν ἐν σχέσει πρός τοῦς μισθοῦς καί
 τά πράγματα τοῦ ἀποβιώσαντος πλοιάρχου ἥ ναυτικοῦ, ὡς καί πᾶσαν
 ἐν γνώσει τῆς ὑπηρεσίας πληροφορίαν ἥτις ἐνδέχεται νά διευκολύνη
 τήν ἀνεύρεσιν προσώπων νομίμως δικαιουμένων εἰς τήν διαδοχήν τῆς
 περιουσίας τοῦ θανόντος.
- 2) Είς ἥν περίπτωσιν ἡ ἀξία τῶν μισθῶν καί πραγμάτων τοῦ ἀποβιώσαντος πλοιάρχου ή ναυτικού, συμπεριλαμβανομένων οίωνδήποτε άλλων περιουσιακών στοιχείων αύτων, άτινα περιέρχονται ὑπό τόν Ελεγχον της άρμοδίας ύπηρεσίας, δέν ύπερβαίνει τάς £ 100 στερλίνας, δσάκις ή άρμοδία ύπηρεσία είναι άρχή της Αύτης Βρεταννικής Μεγαλειότητος, ή το Ισότιμον είς δραχμάς, οσάκις ή άρμοδία ύπηρεσία είναι άρχη της Αύτου Μεγαλειότητος του Βασιλέως των 'Ελλήνων, ή δε άρμοδία ύπηρεσία βεβαιωθή ότι ύπάρχει πρόσωπον δικαιών μενον είς την διαδοχήν της περιουσίας του θανόντος, ὑπό ἰδιότητα όμως διάφορον της του πιστωτού, καί ότι το πρόσωπον τουτο είναι κάτοικος του ἀποστέλλοντος κράτους, ή ἀρμοδία ὑπηρεσία. Θά παραδίδη τούς ὖπό τήν φύλαξιν αὐτης μισθούς ἥ πράγματα καί περιουσιακά στοιχεΐα του ἀποβιώσαντος πλοιάρχου ή ναυτικού είς τόν πρόξενον. Δικαιούται όμως ή άρμοδία ύπηρεσία, πρό της παραόδσεως, νά ίκανοποιήση έκ του ὑπό τόν ἔλεγχον αὐτῆς ἐνεργητικοῦ του πλοιάρχου η του ναυτικου, πάσαν ἀπαίτησιν έπί της κληρονομίας οἰουδήποτε προσώπου κατοικούντος όπουδήποτε άλλαχου έκτός του άποστέλλοντος κράτους, την οποίαν θεωρεί νομίμως οφειλομένην. Πάσα απαίτησις έπί της κληρονομίας του άποβιώσαντος πλοιάρχου η ναυτικού λαμβανομένη

ύπό της ύπηρεσίας ταύτης μετά την παράδοσιν, παραπέμπεται είς την άρμοδίαν ύπηρεσίαν του άποστέλλοντος κράτους. Διά την περίπτωσιν της Αύτης Βρεταννικής Μεγαλειότητος, άρμοδία ύπηρεσία είναι τό 'Υπουργείον Μεταφορών του 'Ηνωμένου Βασιλείου. Διά την περίπτωσιν της Αύτου Μεγαλειότητος του Βασιλέως των 'Ελλήνων, άρμοδία ύπηρεσία είναι το Βασιλικόν έπί των 'Εξωτερικών 'Υπουργείον.

- 3) Εἰς ἦν περίπτωσιν ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία δέν παραδώση εἰς τόν πρόξενον τούς ὑπό τόν ἔλεγχον αὐτῆς μισθούς, πρόγματα καί ἄλλα περιουσιακό στοιχετα ἀποβιώσαντος πλοιάρχου ἥ ναυτικοῦ, ὁσάκις πληροῦνται οἱ ἐν παραγράφω (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτιθέμενοι σχετικοί ὅροι, ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία, πρίν ἤ προβῆ εἰς τήν παράδοσιν τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον θεωρούμενον ὡς δικαιούμενον εἰς τήν διαδοχήν τῆς περίουσίας τοῦ θανόντος, εἰδοποιεῖ τὸν πρόξενον περί τῆς προθέσεως αὐτῆς, ἀναφέρουσα καί τό πρόσωπον εἰς τό ὁποῖον προτίθεται νά παραδώση ταῦτα, ἴνα οὕτω παράσχη εἰς τὸν πρόξενον εὕλογον εὐκαιρίαν ὅπως προσκομίση πληροφορίας ἐνδεχομένως συναφετς διά τήν τελικήν ἀπόφασιν περί τοῦ προσώπου τοῦ δικαιουμένου νά λάβη τήν περιούσίαν ἤ περί της ὑπάρξεως ἐτέρων ἀπαιτήσεων ἐπί τῆς κληρονομίας, τῶν ὁποίων ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία ἐνδέχεται νά μή ἔχη γνῶσιν.
- 4) Αὶ διατάξεις τῶν παραγράφων (2) καί (3) τοῦ παρόντος ἄρθρου δέν ἰσχύουσιν ὁσάκις ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία παραδίδει περιουσιακά στοιχετα εὐρισκόμενα ὑπό τόν ἔλεγχον αὐτῆς εἰς πρόσωπα τυχόντα ἐντολῆς ἐκ μέρους δικαστηρίων τοῦ δεχομένου κράτους, ἐν τοιαύτη ὅμως περιπτώσει πληροφορετ περί τούτου τόν πρόξενον ἀμελητεί.

MEPOE YIII

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Αρθρον 33ο<u>ν</u>

1) Αἰ σχετικαί πρός τά καθήκοντα τά ὁποτα δύνανται νά ἐκτελωσιν οἰ πρόξενοι διατάζεις των ἄρθρων 18 μέχρι 32, δέν εἰναι περιοριστικαί. Ἐπιτρέπεται οἰ πρόξενοι νά ἐκτελωσι καί ἔντερα καθήκοντα ὑπό τόν ὅρον

- α) ότι είναι σύμφωνα μέ τό περί προξένων διεθνές δίχαιον καί πρακτικήν, ως ταυτα άναγνωρίζονται έν τη χώρα καί
 - β) ότι δεν άντικεινται είς τους νόμους της χώρας, αί δε τ άρχαι ταυτης δεν άντιτιθενται.
- 2) Έννοεται ότι δαάκις ἄρθρόν τι της παρούσης Συμβάσεως παρέχει είς τους προξένους τό δικαίωμα όπως έκτελωσιν οἰαδήποτε καθήκοντα, τό ἀποστέλλον κράτος είναι ἄρμόδιον να καθορίζη μέχρι τίνος σημείου θά ἀσκωρι τό δικαίωμα τουτο.

"Ap8pov 340v

'Ο πρόξενος, έντός της περιφερείας αύτου, δύναται νά εἰσπράττη τὰ ὁριζόμενα ὑπό του ἀποστέλλοντος κράτους τέλη διά τήν ἐκτέλεσιν προξενικών ὑπηρεσιών.

MEPOE IX

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΊΣ ·

"Αρθρον 35ον

Πασα άμφισβήτησις άναφυομένη μέτας ύ των Ύψηλων Συμβαλλομένων Μερών ὡς πρός τήν ὁρθήν ἐρμηνείαν ἥ τήν ἐφαρμογήν οἰασδήποτε
των διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, παραπέμπεται τῆ αἰτήσει ἐκατέρου αὐτών εἰς τό Διεθνές Δικαστήριον, ἐκτός ἐάν ἐν εἰδικῆ τινι
περιπτώσει τά Μέρη συμφωνήσωσι νά ὑποβάλωσι τήν διαφοράν εἰς ἔτερον δικαστήριον ἤ νά ἐπιλύσωσι ταῦτην δι'ἄλλου τινός τρόπου διαδικασίας.

"Αρθρου 36ου

- 1) Πρό της θέσεως ἐν ἰσχύι της παρούσης Συμβάσεως, ἐκάτερον 'Υψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος θά γνωστοποιη εἰς τό ἔτερον δι ἐγγράφου ἀνακοινώσεως μέσω της διπλωματικης όδου, τίνα μέρη των ἐδαφων αὐτου θά θεωρώνται ὡς ἐδαφικαί μονάδες ἐν τη ἐννοία ἀπάντων ῆ τινων των ἄρθρων της παρούσης Συμβάσεως, ἐν τη δευτέρα δέ περιπτώσει, ὡς πρός τίνα ἄρθρα δέον νά θεωρώνται ὡς τοιαθται.
- 2) Εκάτερον των Ύψηλων Συμβαλλομένων Μερων δύναται διά μεταγενεστέρας έγγράφου άνακοινώσεως ή άνακοινώσεων νά γνωστοποιή είς τά έτερον την άπόφασιν αύτου όπως προποποιήση τούς προηγουμένως άνακοινωθέντας (έδαφικούς) διακανονισμούς, ή δε ίσχύς έκάστης.

τοιαύτης άνακοινώσεως άρχεται έξ μήνας άπό της ήμέρας της λήφεως αὐτης ὑπό του ἐτέρου Υφηλού Συμβαλλομένου Μέρους.

"Ap8pov 37ov

Αμα τη ένάρξει της ίσχυος της παρούσης Συμβάσεως καταργοθνίαι, ώς πρός τά έδάφη είς τά όποτα αύτη έχει έφαρμογήν, αὶ διατάξεις της ἐν 'Αθήναις ὑπογραφείσης την 19ην Αυγούστου' 1875 μεταξό του Ήνωμένου Βασιλείου καί της Έλλάδος Συμφώνίας περί λιποτακτών του "Εμπορικού Ναυτικού, ώς καί τά άρθρα 22, 23 καί 24 της περί Εμπορίας καί Ναυτιλίας Συνθήκης μεταξό τού Ήνωμένου Βασιλείου καί της Έλλάδος, της ὑπογραφείσης ἐν Δονδίνω την 16ην 'Ιουλίου 1926.

-Ap8 pov 380v

⁴Η παρούσα Σύμβάσις θά κυρωθή καί τά δργανα της Επικυρώσεως δά άνταλλαγώσιν έν Δονδίνω. Της παρούσης Συμβάσεως ή !σχός δρχεται την τριακοστήν ήμεραν άπό της ήμερομηνίας της άνταλλαγής των δργάνων έπικυρώσεως, θά έξακολουθή δέ ἰσχύσύσα έπί ἔξ μηνας ἀπό της ἡμέρας καθ'ῆν ἐκάτερον τῶν Ύψηλῶν Συμβάλλομένων Μερών ἐπιδώση είς το άλλον προειδοποίησιν περί καταγγελίας αὐτης.

Είς πίστωσεν των άνωτέρω οὶ ὡς ἄνω ἀναφερόμενοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραφαν τήν Σύμβασιν ταύτην ἐπιθέσαντες τός σφραγίδας των. "EYÉVETO είς διπλούν, έν 'Aθήναις τη 17 1400, πεω, 195]

εν τε τη 'Αγγλική καί 'Ελληνική γλώσση, άμφοτέρων των κειμένων έχόντων τό αὐτό Αθρος.

Διά τήν Αύτης Βρεταννικήν Μεγαλειότητα.

Διά τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα

τόν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων:

59

TIPOTON XYMOONHOBN HPAKTIKON

Γίνεται δεκτών ότι αὶ διατάξεις τῆς παραγράφου (1) τοῦ ἄρθρου 9 τῆς παρούσης Συμβάσεως δέν ἔχουσιν ἐφαρμογήν εἰς τήν Νησον Τζέρσεῦ ῆ εἰς οἰαδήποτε ἐδάφη τῆς Αὐτῆς Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος εἰς τὰ ὁποτα, κατά τοῦς κειμένους νόμους, ἡ κτῆσις ἐγγείου ἰδιοκτησίας κατά πλήρη κυριότητα περιορίζεται εἰς τοῦς ἰθαγενεῖς κατοίκους τῶν ἐν λόγψ ἐδαφῶν, πλήν ἐἀν καί μέχρις οἱ ἡ Αὐτῆς Βρεταννική Μεγαλειότης, διά τό 'Ηνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καί Βορείου 'Ιρλανδίας, προκαλέση ἀνακοίνωσιν εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα τῶν 'Ελλήνων ὅτι ἡ νομοθεσία τῆς Νήσου Τζέρσεῦ ἡ ἐτέρων τοιούτων ἐδαφῶν, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, τροποποιηθείσα ἐπιτρέπει τὴν θέσιν ἐν ἰσχῦτ τῶν εἰρημένων διατάξεων...

Teke

ADTIVAL, 17 Stop 1216, 19

Αναφορικώς πρός την δευτέραν φράσιν του άρθρου 28

(1) της παρούσης Συμβάσεως, γίνεται δεκτόν ότι ή ἔκφρασις "δ άρμόδιος πρόξενος" ὑποδηλου, ἐλλείφει είδικης γνωστοποιήσεως περί του ἐναντίου ἐκ μέρους του ἀποστέλλοντος κράτους πρός τό δεχόμενον κράτος σχετικώς πρός ὑρισμένην περιοχήν ἢ περιοχάς, τόν προυστάμενον του προξενείου του ἀποστέλλοντος κράτους ἐν τῃ περιφερείς του ὁποίου κευται ὁ λιμήν ἔνθα τό πλούον είναι ἡγκυροβολημένον.

Carles Techo

ABTIVAL, 17 HOPINIA, 1955

ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ

Κατά τήν στιγμήν της ὑπογραφης της ὑπό σημερινήν χρονολογίαν Προξενικής Συμβάσεως ἐκ μέρους της Αὐτης Μεγαλειότητος
της Βασιλίσσης της Μεγάλης Βρεταννίας, 'Ιρλανδίας καί των 'Υπερποντίων Βρεταννικών Κτήσεων, διά τό 'Ηνωμένον Βασίλειον της Μεγάλης Βρεταννίας καί Βορείου 'Ιρλανδίας, καί της Αὐτοῦ Νεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως των 'Ελλήνων, διά τό Βασίλειον της 'Ελλάδος,
οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως πρός τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι, δηλοῦσι
τά ἐξης:

Τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη ἐπιθυμούσι νά ὑπογραμμίσωσινοῦ ὅτι κατά την ἄποψιν αὐτων αἰ ἀκόλουθοι ἀρχαί εἶναι ἐφαρμοστέαι ἐπί προξενείων και προξένων κατά τούς κανόνας τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ διακοπής των διπλωματικών σχέσσων:

- ι) ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξύ δύο Κρατῶν, ἐκάτερον τούτων δικαιοθται νά ἀπαιτήση τό κλείσιμον ἀπάντων ἢ τινῶν τῶν ἐν τῆ χώρα του προξενείων τοθ ἐτέρου κράτους. Δικαιοθται ὡσαὐτως νά κλείση ἄπαντα ἢ τινό τῶν προξενείων τοθ κράτους τούτου κείμενα ἐν ἄλλαις χώραις περιερχομένοις ὑπό τὴν στρατιωτικὴν κατοχήν αὐτοθ.
- 2) ἐν περιπτώσει κλεισίματος ἀπάντων ἢ τινῶν τῶν προξενείων ἐνός κράτους εἰς τὰ ἐδάφη ἐτέρου κράτους ἣ εἰς ἐδάφη τεριερχόμενα ὑπό τήν στρατιωτικήν κατοχήν τοῦ τελευταίου τοῦτου, θέλουσι παρασχεθη εἰς τοῦς ἐνδιαφερομένους προξένους (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀμίσθων τοιοῦτων) καὶ εἰς τοῦς προξενικοῦς ὑπαλλήλους τοῦ πρώτου κράτους τοῦς ὅντας ὑπηκόους τοῦ δευτέρου κράτους, ἐφ' ὅσον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἔχουσι προσηκόντως ἀνακοινωθη μέσω τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ὡς καὶ εἰς ἄπαντα τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, λογική προθεσμία καὶ αὶ προσήκουσαι διευκολύνσεις ὅπως ἐγκαταλείψωσι τήν χώραν καὶ ἐπιστρέψωσιν εἰς τήν πατρίδα αὐτῶν, ὖέλοι παρασχεθη αὐτοῖς ἡ δέουσα μεταχείρισις καὶ προστασία μέχρι

ABYTEPON HPOTOKOAAON YHOPPAGHE.

Κατά την στιγμήν της υπογραφής της υπό σημερινήν χρονολογίαν Προξενικής Ευμβάσεως ἐκ μέρους της Αυτης Μεγαλειότητος
της Βασιλίσσης της Μεγάλης Βρεταννίας, 'Ιρλανδίας και των 'Υπερποντίων Βρεταννικών Κτήσεων, διά το 'Ηνωμένον Βασίλειον της Μεγάλης Βρεταννίας και Βορείου 'Ιρλανδίας, και της Αυτου Μεγαλειότητος του Βασιλέως των 'Ελλήνων, διά το Βασίλειον της 'Βλλάδος,
οι υπογεγραμμένοι, δεόντως πρός τουτο ἐξουσιοδοτημένοι, δηλουσι
τά ἐξης:

Τά 'Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συνεφώνησαν ότι αι διατάξεις του 14ου ἄρθρου της Συμβάσεως δεν θέλουσι τεθη έν έφαρμογη μέχρις οὖ ἐκάτερον των 'Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών ήθελεν είδοποιήσει περί τούτου τό ἔτερον.

Είς πίστωσιν των άνωτέρω, οι οίχετοι Πληρεξούσιοι ὑπέ- γραφαν το παρόν Πρωτόχολλον ἐπιθέσαντες τάς σφραγτόας αὐτων.

Extreto els binhour, en 'Abhvais to 17 'Asprin, 1953,

Εν τε τη 'Αγγλική καί 'Ελληνική γλώσση, άμφοτέρων των κειμένων έχόντων τό αὐτό κυρος.-

Διά την Αύτης Βρεταννικήν

Μεγαλειδτη<u>τα</u>

Διά την Αυτόυ Μεγαλειότητα

τόν Βασιλέα των Έλληνων

της στιγμης της άναχωρήσεως αύτων, συντελουμένης έντός λογικης προθεσμίας, θά έπιτρέπηται δέ αθτοτς νά συναποκομίζωσι τά άρχετα καί έπίσημα αὐτων ἔγγραφα μετά των άτομικων αὐτων είδων καί έπίπλων, η, έάν προτιμώσι, νά παραδίδωσι ταθτα πρός ἀσφαλη φύλαξιν έν τη χώρα. Είς ἀμφοτέρας τάς περιπτώσεις τά ἀρχετα καί έπίσημα ἔγγραφα αὐτων θά είναι ἀπαραβίσστα, θά λαμβάνεται δέ παν δυνατόν μέτρον πρός διαφύλαξιν των έπίπλων καί των ἀτομικών είδων αὐτων.

Είς πίστωσεν των άνωτέρω οἱ οἰκετοι Πληρεξούσεοι ὑπέγραφαν τό παρόν Πρωτόκολλον ἐπιθέσαντες τάς σφραγτόας αὐτων.

Exércto els denhour, ér 'Adhrais to 17 Hopain, 1953

έν τε τη 'Αγγλική καί 'Ελληνική γλώσση, άμφοτέρων των κειμένων έχόντων τό αὐτό κύρος.

Διά την Αύτης Βρεταννικήν

Μεγαλειότ<u>η</u>ται

Διά την Αύτου Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα των Έλληνων:

Charles Frake

Printed and published in Great Britain by HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE